

MIC. # 9577

**KAVANOT WITH
COMMENTARY, IN HEBREW.**

[17--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל עבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

סברי יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

מרנן יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי יוד^{יהוה} הא ואו הא

י יד יהו יהו יהוה יוד יהו וו יהוה

נחיש נחיש

לשם יחוד קרא כה נאטכיה

נחישו

איהויהוה

יאהדונהי

יאההויהה

אלה הי יוד הי

יוד הי ויו הי

אלה הא יוד הא

יוד הי ואו הי

אלה ההה ההה יוד ההה

יוד הא ואו הא

יוד ההוהה יאההויהה

יוד הי ואו הי

יוד הל ויו הל

יהוה יוד הי ואו הי

יהוה יוד הי ויו הי

יוד ויו דלת הי יוד

יוד ויו דלת הי יוד

ואו אלה ואו הי יוד

ויו יוד ויו הי יוד

יוד הא ואו הא

יהוה יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת הא אלה

ואו אלה ואו הא אלה

ברוך

יוד יהי ויו יהי

יוד יהי ואו יהי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

יה יהה יהה ווההה יההה

אתה יוד וואו ויהי
אלהינו
ואהה ונהה

מלך העולם אשר בחר בנו מכל העם ורוממנו
מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו ירהור
אלהינו באהבה (שכפת לענומה) מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון. (את יום השבת הזה) את יום חג
המצות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה זמן
חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה
יהוה אלהינו יאהה ונהה מקדש השבת וישראל
ורזמנים

אלה יהי יוד יהי

אלה הא יוד הא

אלה ההה ההה יהה יהה יהה

יוד יהי ויו יהי

יוד יהי ואו יהי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה
ואהה ונהה

ברוך

יוד ה' ויו ר' ה'
יוד ה' ואו ר' ה'
יוד הא ואו הא
יוד הה וו ר' ה'

יוד ה' ה' ה' וו ה' ה' ה' ה'

אלהינו אלהינו

אלהינו אלהינו
מלך העולם בורא פלא

אלה ה' יוד ה'
אלה הא יוד הא
אלה ההה ההה יוד ההה ההה
יוד ה' ויו ר' ה'
יוד ה' ואו ר' ה'
יוד הא ואו הא
יוד הה וו ר' ה'

אלהינו אלהינו

יוד ה' ויו ר' ה'
יהוה יוד ה' ויו ר' ה'
יוד ויו דלת ה' יוד
ואו אלה ואו ה' יוד
יוד ה' זיו ר' ה'
יהוה יוד ה' ויו ר' ה'
יוד ויו דלת ה' יוד
ואו אלה ואו ה' יוד

יוד הא ואו הא

יהוה יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת הא אלה
ואו אלה ואו הא אלה

ברוך

אלהה הוי יוד הוי
אלהה הא יוד הא
אלהה ההה ההה יוד ההה ההה

יוד הוי ויו הוי
יוד הוי ואו הוי
יוד הא ואו הוי
יוד הה וו הוי

אלהה הוי

יוד הוי ויו הוי
להוה יוד הוי ואו הוי
יוד ויו דלת הוי יוד
ואו אלה ואו הוי יוד

יוד הא ואו הא

להוה יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת הא אלה
ואו אלה ואו הא אלה

ברוך

יוד הוי ויו הוי
יוד הוי ואו הוי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הוי

יוד ההה ההה וו ההה ההה

אלהה יוד ואלהה יוד
אלהה יוד ואלהה יוד

מלך העולם שהחינו וקיימנו והציענו לזמן הזה

אלהה יהי יוד יהי

אלהה הא יוד הא

אלהה יהה יהה יהה יהה יהה יהה יהה יהה

יוד יהי ויו ד

יוד יהי ואו ד

יוד הא ואו ד

יוד הה וו ד

לאר.הויהה

יוד הל ואו הל

יהוה יוד הי ואו ד

יוד ויו דלת יהי יוד

ואו אלה ואו יהי יוד

יוד הל ויו הל

יהוה יוד הי ויו הי

יוד ויו דלת הי יוד

ויו יוד ויו יהי יוד

יוד הא ואו הא

יהוה יוד הא ואו ד

יוד ואו דלת הא אלה

ואו אלה ואו הא אלה

ברוך

יוד יהי ויו ד

יוד יהי ואו ד

יוד הא ואו ד

יוד הה וו ד

יוד יהה יהה וו יהה יהה

אתה יוד ואלהינו

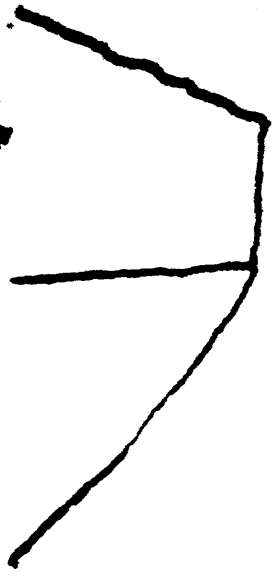
לאהדונו

מלך העולם בורא מאורי האש

גלגול חתן וידה

גלגול חתן
וחתן
דחמד
נכח
דחכעג
דחמד
גלגול דנכח

נתי דחיד טעג דחיד
נתי דחיד
נתי דחיד טעג דחיד

דכונג דחכעג דכף לעג
לח

גלגול חתן

גלגול חתן

גלגול חתן

גלגול חתן
דחכעג דחמד
דנכח דחכעג
דחמד דנכח

נתי דחיד דנכעג
נתי דחיד דנכח דחיד
נתי דחיד

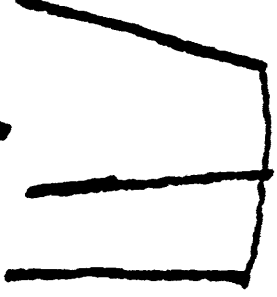
דנדי נחמד דחכעג דכף לעג
דח

גלגול חתן וידה

גלגול חתן

גלגול חתן דחכעג
דחמד דנכח

נתי דחיד דנכעג
נתי דחיד דנכח דנכעג
נתי דחיד

דכונג דכונג דנכעג
דחמד דנכח

גלגול חתן וידה

גלגול חתן
דכונג

גלגול חתן

נתי דחיד דנכעג
נתי דחיד דנכח דנכעג
נתי דחיד

דכונג דכונג דנכעג
דחמד דנכח
דכונג דנכעג
דחמד דנכח

אלה היה יודי
אלה הא יודי הא
אלה ההה ההה יודי ההה ההה

יודי היה ויון היה
יודי היה ואלו היה
יודי הא ואלו הא
יודי הה וו היה

אלהההההה

יודי היה ואלו היה
יהודה יודי היה ואלו היה
יודי ויו דלת היה יודי
ואו אלה ואלו היה יודי

יודי היה ויון היה
יהודה יודי היה ויון היה
יודי ויו דלת היה יודי
ויו יודי ויו היה יודי

יודי הא ואלו הא

יהודה יודי הא ואלו הא
יודי ואלו דלת הא אלה
ואו אלה ואלו הא אלה

ברוך

יודי היה ויון היה
יודי היה ואלו היה
יודי הא ואלו הא
יודי הה וו היה

יודי ההה ההה וו ההה ההה

אתה יודי ואלו יודי אלהינו

אלהההההה

מלך העולם בורא פרי אדמה

קו ישי

אלה למד היה יוד מס

קצונה
דקבונג

דחמד דנבו וחגר דקבונג
דנכח

הי
הי
הי
הי
הי
הי
הי

נב דחיו דנכח
דנכח

נב דחיו דוח
נב דחיו דנכח דנכח

לכלל חין דחכע דחמד דנה וחגר
דנכח דכונג דכין
לעג דה

אלה למד הא יוד מס

קצונה
דקבונג

דדעה דחמה דנה וחגר
דקבונג דחמד
דחמד דנבו וחגר דקבונג

הי
הי
הי
הי
הי
הי
הי

נב דנכעג דוח דנכעג

נב דחיו דוח דוח
נב דחיו דוח דנכח

לכלל דה דחמה דדעה
דנה וחגר דחמד
דכונג דכין
לעג דה

קו שעט

אלה למד היה יוד מס

כללוג כנג דקבונג דנה וחגר
דחמד דנבו וחגר דקבונג

הי
הי
הי
הי
הי
הי
הי

נב דנכעג דנכעג דנכעג

נב דנכעג דוח דנכעג

נב דנכעג דנכח דנכעג

כללוג כנה דכונג דנה וחגר דכונג
דנבו דכין דכין דחא

אלה למד הא יוד מס

הי
הי
הי
הי
הי
הי
הי

נב דנכעג דוח דנכעג

נב דנכעג דוח דוח דנכעג

נב דנכעג דוח דנכח

לכלל דה דנה וחגר דדעה
דחמד דכונג דכין
לעג דה

לבנות
ה דא

לוד הו וואו הו

כללות כנה דכנה

דנבו דהוד
דכחך דא
שילא

נח' דנעם דנעם דחיה

נח' דנעם דרוח דחיה קן דין דחיה

נח' דנעם דנפט דחיה

לבנות כנה דכנה

דחכמה דהוד
דכחך דין
דחא

קענוה פ' דא

אם גל
אם גל

נח' דנעם דנעם דחיה

נח' דנעם דרוח דחיה קן דין דחיה

נח' דנעם דנפט דחיה

כללות כנה דכנה

דנבו דהוד
דנה' נחנה
דא' שילא

לבנות כנה דכנה

דנבו דהוד
דחכמה דין
דכחך דחא

קו ישן דפלטת נהי וחנת דתפונג
קרפס קענותא א דתפונג קו טעל דפלטת
נהי וחנת דתפונג

אלה למד הי יוד מס

כללות חתן (דחכעג) דחמד דנצח	הי	הי	כללות סנה דכונה דנבו דקוד
נכ דחיה דנשעג דנשעה	הו	הו	נכ דנשעה דנשעה דנשעה
נכ דחיה דרוח דנשעה	הי	הי	נכ דנשעה דנשעה דנשעה
נכ דחיה דנשעג דנשעה	הו	הו	נכ דנשעה דנשעה דנשעה

לכללות חתן דחכעג דנצח
לכללות סנה דכונה דנבו דקוד

אלה למד הא יוד מס

שט חכאי קו הא טעלש דתפונג

חצי היעט דפלטת דתי	הי	הי	חצי היעט דפלטת דתי
נכ דחיה דנשעג דנשעה	הו	הו	נכ דנשעה דנשעה דנשעה
נכ דחיה דרוח דנשעה	הי	הי	נכ דנשעה דנשעה דנשעה
נכ דחיה דנשעג דנשעה	הו	הו	נכ דנשעה דנשעה דנשעה

הוי יוד הי לוי

לכללות דתי דחמהם דרעה	הי	הי	לכללות דתי דנבו דרעה
נכ דחיה דרוח דנשעג דנשעה	הו	הו	נכ דנשעה דנשעה דנשעה
נכ דחיה דנשעג דנשעה	הי	הי	נכ דנשעה דנשעה דנשעה
נכ דחיה דרוח דנשעה	הו	הו	נכ דנשעה דנשעה דנשעה

קו יטן ובלגה נבנה דאכא מוציאה נלגה קן עינור דאכא כדעיה קו שטא ובלגה נבנה

7

לודד יהי ויאן יהי נלגה פ

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד נהידעעג דנעעג דחיה

נהי דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה דכונה דכונה דנבו דהוד

נכ דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד נהי דנעעג דנעעג דחיה

אלה למד הה יוד מס

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד דנהי ונחנה דנעג

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד דנהי ונחנה דנעג

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

לודד יהי ויאן יהי נלגה פ

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד נהי דנעעג דנעעג דחיה

נהי דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה דכונה דכונה דנבו דהוד

נכ דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד נהי דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

אלה למד הה יוד מס

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד דנהי ונחנה דנעג

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

נכ דנעעג דנעעג דחיה

נכ דנעעג דנעעג דחיה

בלגה פנה דכונה דנבו דהוד דנהי ונחנה דנעג

נכ דנעעג דנעעג דחיה עה דפן

קו שעל הכללית נתי גלגל א' הש"פ

כוס ב' מגיד

גלגל
השפ"ק
א

יוד הי ואו הי

לכלל סנה דכונה
דגפ' דקוד
דכונה
דכונה
דכונה

יוד הי ואו הי

לכלל סנה
דכונה
דגפ' דקוד
דכונה

קו שעל הכללית נתי דתכונת גלגל א' דתכונת

נתי דנשעמ דנשעמ דנשעמ

נתי דנשעמ דנשעמ דנשעמ

ק ענוק א' דתכונת

ו קענוק א' אלה למד הה יוד מס
דתכונת

לכלל סנה דכונה
דגפ' דקוד
דכונה
דכונה

נתי דנשעמ דנשעמ דנשעמ
נתי דנשעמ דנשעמ דנשעמ

נתי דנשעמ דנשעמ דנשעמ
נתי דנשעמ דנשעמ דנשעמ

לכלל סנה דכונה
דגפ' דקוד
דכונה
דכונה
דכונה

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

מאי הישט דקו פאעטש
האפוק חפסלע לעג לעג
(דען לעג)

מאי הישט דקו פאעטש
האפוק חפסלע לעג לעג
(דען לעג)

נוד הא ואו הא

מאי הישט דעללוק דען

דרעט (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח

לכללוק דען דחפסלע דעק

דעק (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

נוד הא ואו הא

נתי חידה דען דחיה

מאי הישט דעללוק דען

דרעט (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח

דען לעג נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח

לכללוק דען דחפסלע

דרעט (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

אלה למד הא יוד כום

מאי הישט דעללוק דען דעק

נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח

דען לעג נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דחיה דנוח דנוח דנוח דנוח

נוד הא ואו הא

מאי הישט דעללוק דען

דרעט (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נוד הא ואו הא

מאי הישט דעללוק דען דעק

דרעט (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

אלה למד הא יוד כום

מאי הישט דעללוק דען דעק

דרעט (דען)
דעק (דען)
דעק (דען)

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח
נתי דעטע דנוח דנוח דנוח דנוח

נתי חמדה דתיה כורך

גלגל נקמנות דאכא קואשכא

יוד דהא ואו דהא חצי היעט דכללות דת

יוד דהא וו דהא חצי היעט דכללות דת

דרטה דתת דמור דאכא שילאה נתי דתיה דרוח דנשעה

דרטה דתת דמור דאכא שילאה נתי דנשעה דרוח דנשעה דתיה

נתי דתיה דרוח דרוח דתיה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

נתי דתיה דרוח דרוח דתיה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

לכללות דת דחסה

דרטה דתת דכונה דחכמה דמור דשעה דשעה דאכא קמנות נח חמדה דנח נתי חצי היעט דכללות דת

לכללות דת דנשעה דנשעה דרוח דרוח דתיה חס היעט דכללות דמור דתת דנשעה דנשעה דאכא נתי דנשעה דרוח דנשעה דתיה

דרטה דתת דנהי וחנה דמור דאכא שילאה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

לכללות דת דנשעה דנשעה דרוח דרוח דתיה נתי דנשעה דרוח דנשעה דרוח דתיה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

לכללות דת דחסה

דרטה דתת דנהי וחנה דמור דאכא שילאה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

אלה למד הא יוד מס אלמנותא חצי היעט דכללות דת

דרטה דתת דנהי וחנה דמור דאכא שילאה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

חצי היעט דכללות דת דנשעה דנשעה דרוח דרוח דתיה נתי דנשעה דרוח דנשעה דרוח דתיה

דהי יו דהי יו

דהי יו דהי יו

לכללות דת דחסה דרטה דתת דנהי וחנה דמור דאכא שילאה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

לכללות דת דנשעה דנשעה דרוח דרוח דתיה דרטה דתת דנהי וחנה דמור דאכא שילאה נתי דתיה דרוח דנשעה דרוח דתיה

יום ה' ג' דחייב בחי' המלכות ביהוד ובחי' היסוד בנצח ובחי' ההוד בנצח ובחי' הפלח בנצח
 ובחי' הדין שבחמד הראשון בחמד " יום ו' נחיות בחי' המלכות ביהוד ובחי' היסוד ביהוד
 ובחי' ההוד בנצח ובחי' הנצח בנצח ובחי' הנצח בנצח ובחי' הנצח בנצח
 והוא יום שביעי של פמח שנקרא יום סוף דהיינו הנצח שקראו נצח בנצח מיעו החמד
 יום שביעי של חמד יורה במקומו מלכות המלכות יסוד היסוד יהוד נצח בנצח
 ה' בנצח נצח בנצח ובחי' הנצח בנצח ובחי' הנצח בנצח ובחי' הנצח בנצח
 בשבוע הראשון ולא ידע רק חמד חמד מן התמשה חמדים לצד

שבוע שני הוא על דרך הנצח אלא שהוא סוד החמד השני שבחמשה חמדים הנקרא
 בשורה " יום א' נצח בחי' המלכות ביהוד ובחי' היסוד ביהוד ובחי' הנצח ביהוד
 שבוע של חמד במקומו מלכות המלכות אלא חמד שבנצח שהות החמד השני הנקרא
 נצח וב' בשאר השבועות שיוצא בזה עד השבוע השני שבנצח בחי' יסוד שבוע הראשון
 אשר הוא כללית כל החמשה חמדים ונפ' יסוד בחינות הנצח ונצח בשבוע שני וכן בשבוע
 שביעי שבנצח בחי' מלכות המלכות בחינות הנצח ובזה נשלמו השבועות שבועות
 והענין כי אעפ"י שאנו אומרים כי נדע לראות יסוד חמדים זה נצחיות עכ"ל כבר נודע כי
 הדעת הוא הנשמה הרוחנית שבכל גופא ולכן נמצא כי יש בהכרח בסוד הדעת לראות יסוד
 בחינות והם חמדים וכללם בחי' כללם בחינות הנצח בחינות בחמדים וכן בחמדים
 בנצחיות וזהו סוד י"ב שבועים שהם י"ב שבועות " וכבר הודעתי כי בדרוש חמשה חמדים
 המלכה והנצח לראות וירושלם שיש נע"ל סוד נע"ל " ובזה רבין ג"כ מעש' למה בשבוע הראשון הוא
 חול המועד מכלל חמדות לפי ששורש כל החמשה חמדים הוא בחמד הראשון כנודע כי
 הסוד יענין סוד וענין הראשון הוא של אהרן כנגד חמד ראשון נהיה כולל כולם כנ"ל בזה פ"ל
 חמדי והוא סוד יומם יצוה י"ג חמדי כי ע"י יומם שהוא סוד החמד הראשון כי היומים כולם
 זכרים וכללם כולם נקבות ולכן החמדים רמזים ביומים כי הם עומדים דרכם והנצחיות
 כללית שבנצח הנקרא וכל אחד משבוע בחינות החמדים הנצחיים של השבועות
 חמד נקרא יום אחד אך החמד הראשון שבכולם נקרא יומם ולא יום ופ"י יום הכולל הריב יומם
 כי כל אחד היומים אין להם שורש ומעבר אלא בו וזהו סוד ייסוע שמוד הענין ומס' כי שבוע
 ענינם היו חמד הראשון שבכולם נקרא יומם ולכן הוא לכל זכיר והוא כללם בו וזהו סוד יומם
 יצוה י"ג חמדי כי ע"י היומם הוא החמד הראשון ע"י יצוה י"ג חמדי פ"י מפקד חמדי האמרים בידו

שוא

חכי היעט דקו אשכט חסרהם דכין
 לעב דאישא
 גלגלוק וק ענוה כ דא ?
 קו אשכט
 חסרהם
 גבנוה

גלגלוק דא
 חכי היעט דכללות דת
 דדטק
 דתת
 דסור
 דכחך דאישא שילאק

גלגלוק דא
 חכי היעט דכללות דת
 דדטק
 דתת
 דסור
 דכחך דא
 שילאק

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

נתי דנשע דנוח דנשע דחיה
 דכין דכין
 נתי דנשע דנוח דנשע דחיה
 דכין דכין
 נתי דנשע דנוח דנשע דחיה
 דכין דכין

נתי דחיה דנוח דנוח דנשע
 דכין דכין
 נתי דחיה דנוח דנוח דנשע
 דכין דכין
 נתי דחיה דנוח דנוח דנשע
 דכין דכין

אכדוטם

יוד אלה הא למד ואו הא
 הא יוד מ
 יוד אלה הא למד ואו
 הא הא יוד מ
 יוד אלה הא למד ואו
 הא הא יוד מ
 חכי היעט דכללות דת
 דדטק
 דתת
 דסור
 דכחך דא
 שילאק

אכדוטם
 חכי היעט דכללות דת
 דדטק
 דתת
 דסור
 דכחך דא
 שילאק
 נתי דנשע דנוח דנשע דחיה
 דכין דכין
 נתי דנשע דנוח דנשע דחיה
 דכין דכין

לכללות דת דנב דדטק
 דתת
 דסור
 דכחך דא
 שילאק

כללות דת דחסרהם דדטק
 דתת
 דסור
 דכחך דא
 שילאק

האמנה

כדיך שהיה סוד נלא פי מסוד הנבחרת שהם חזקת עד מאד ואינם יכולת מרוב תמימותם ואשם הגדולה הם יוצאת לחן ומהם סוד המקיף הזה ומן החסדים הוא אור הפעמי וכבר ידעתי כי אור המקיף הוא אור גדול מאד ומן אור הפעמי עד היות הפעמי חסדים החשלים ובחן הנבחרות אבל זהו סוד הפסוק טובה תכחת מגולה מאקרה למסורת פי כי הנבחרות הנקראים תכחת בהיותם מגולים הם טובים ומחילים יורג מן החסדים הנקראים אהבה בהיותם נפילים ובפעם ט בהכה בהיותם נפילים ובפעם ואינם יכולים להאיר ולעלה אולם עם שהם עצמם גדולים ומן הנבחרות ומהם סוד ה מוצא הפה שהם נבחרות מנצח אהבה סתומות ועגולות בחייון הפה כגודעיהם נקראים בהיקונים פיקוחי חורם פי תקום העצמם ומתגלה ענה והוא נמשך מן חימת עלתה הקראת חורם כי כבר ידעתי כי עמרא דנבואה גנוזה באימא ופי דאסוד מש כפרי שרת משפטם דעגנוזה בפומא דמלבא פי כי הנבחרות שבהם הם נבזים ועוולות בפומא דמלבא וכאשר רוצה מוציא אוקם לחן בסוד קול ודיבור וכשרוצה נשאלם בפנים בסוד נחלת דומיה ובזה הבין איך יתקיימו שני מאמרי הזוהר והתקונים כי האותיות יוצאות מפומא ובתקום אחר מאד שיוצאים מן חורם הבינה וכבר ידעתי בחורם הבינה הוא חמשה גבוי והינה ביסוד שבה כי הוא החורם כגודלם בסוד חורם בנג חורם יסוד ומלבבות שבה והיסוד שבה הוא נבז בפומא דמלבא הרי כי שני המאמרים הם צודקים ואז יוצאים כפי אהבת סוד האותיות עפני מבינה שהם החמשה נבחרות מהחמשה כמקף וכו' ולפי שנים באור בסוד הנבחרות שהם עמרא דנוקבא מלבבותהק' עש' לכן בהיקונים קראום עש' אל האותיות ש זהו סוד איך כל המקיפים הם מן הבינה - ומחזור לענן כי שני מיט אנורג טהכים אנו להמשך הא' אור פעמי והא' אור מקיף ודונמת אור פעמי שכיאתו לעל כהם דונמת דמקיף ולכן אור הפעמי אין אנו יכולים להמשיכו שפי כי זה לא היה נמשך אל רצ' בזמן שבה התקדש קיים ע' גמתי שעהם שהיה קרב לל' י' בעמ' ללא' של עמ' ומסוד והבאפ' אקעוטר ראשית קצרים וכו' וע' גמתי זו היו יוהים סוד החסדים והנבחרות הולע ומשם נפאטו עד הנבון ושנה אנו צהכים להיפאט אוקם כגופא דלא' וכל לילה חמנה יפע העוטר אנו מורה דין אוקם החסדים והנבחרות גמתי כל בחינה ובחינה כיומו כנאל עד תלמת ימי העומר והנה אנו נמשכים סוד המקיפים ויוצאים דרך הפה לחן ומקיפים מבחון כהו הקדר שכיאתנו לעל וזהו סוד הכרפה כי היא בסוד דיבור הכלל היוצא מהפה שהוא סוד אור

מקיף

1

שהוא יהיה לו רשות בהם להפישא אונס ולהנהלם כפי רצונו והוא מצוה עליהם " ואולי
נוכל למר כי חסדו הוא חסד ופי שאר החסדים האשה כולב עבקהם בראשון הוא הטוב
הנקרא יומם אך בלילה חז הוא איה זיך ה' חמשה צבורי הנקראים אף כנולד והוא עני
כי דעה היה אומר כן שהוא בסוד הילבור ואלה הם עמו הנער ולא החסדים רק צוני לבד
להודים בעגה צווג ביום "

ונחזור

לענין כי לפי שבשבע ראשון נשלם סוד החסד הראשון לכן הוא חב ומועד
חמס לפי שעדין לא נשלם אינו רק חול ^{קלוועל} ולא מועד צמור אונס ביום
שביע של פסח אז נשלם והוא יום טוב ומועד נער ולכן יש צווג ביום זה כי כל צווג אינו נק
יכול להעשות רק בסוד החסדים כי הוא עיף הצווג ולכן ענה שנשלם החסד ראשון ראוי להיות
צווג אך לפי שאין כל הה' חסדים שלמים חין בזה הצמור ואינו צווג צמור וכמו שנכח יוקף בעד
ואונס עדין לא נשלם כל החסד לפי שביום שביע של פסח הוא לעומד ולא נכנס בחי' הילבור
שבחסד הראשון אך הטעם כי עיקר החסדים אינם אלא לצורך יסוד עיפה דרכורא ולכן בהכנס
בחי' היסוד בעיקר ולפנין בזה ולכן כתי' יש צווג והוא יום צמור אונס לפי שביום זה לעומד
נכנס כולו ואפי' בחי' מלכות שבו ולכן נקרא אפרו חב כנודע ויש בו קצת אמתה צם עם נש
לעיל בדרו הראשון שבשבע ראשון נשלם נח חכמה לבן צד' הוא חסד חב ביום זה לעומד
• אז נכנס יצמח דרכא ואעפי' שכבר נכנס הראשון ביום שביע של פסח " ואמנפ
צריך שרעפי כתי' יש א צעיר אור פשעי צם יש בו אור וקופים ונמצא כי יין הדעת
שבעיר והפישא חסדים בבחי' אור וקוף ובבחי' אור פשיע נמצא שכל זה שביחנה הוא
כפול בבחי' אור פשיע וקוף והנה האור הפשיע נכנס ויוה דרך העין והפישא כקוף ואונס
אור הקוף הוא יוצא דרך הפה כי כמו שהפשיע אינו אלא בז' החכמות כן הקוף הוא כשבע
החכמות והנה כי להיות כי האורות שהקוף היסוד דאיתא שהם חסדים וצבורי הם אורות
כבים וגדולים והם במקום צ' ומאד כנודע כי נח חכמה ובינה גדולים וין הדעת בפרט
בהפישא היסוד של חמס במקום הנבון כי אז יורה האורות במקום צ' עי' מאד ובפרט
כיהם שט' ונחין יחד עימרא דחסד ועימרא דצבורה ושניהם במקום צ' עד שלכן בהנש (מקום
הצ' אשר הוא הנבון הם במקום צ' וזוהו סוד בקיעה הפה שבאדם כי עבקע ש' יבני האורות הם
ואז יוצאים קצתם ונעשים מקיפים ונחין וקצתם נחמם נמצא כי יש שט' כוונות שש
אחד להמשיך הפניתי וא' להמשיך הקיפים וכולם עדי' הנול בשבעה שבועות "

האונס

וכשתאמר

היום כך וכך לעומי רבון בחלת יום שעולה ע"י רבון להושיך לזה

אל הויה והוא בנ"י יום שהוא אל הויה " וכשתאמר העמפר יום א לעומי -

יבוצא בזה אז רבון אל כל הכוונות הנ"ל והוא של כזה חס אהרן חומר היום יום א לעומי רבון

להושיך הויה א בחילוי ע"י והוא סוד גדלות ראשון דאבא אל בחי' החכמה דזעיר " נ"י רבון

אל אבא שבסמא הויה הראשון ואחופה העשרה שמואל דהויה שהם סוד הששה דתע"ס גס כן

רבון להושיך חור ותיקוף ואור כעתי' תבחי' התלכות שיש בחסר הראשון מן החמשה חסדים וכן

עד רבון בשאר הויע"ס ויש לו ספק במה שפיראנו בחלת העשר שהם י"ב אל אס הם בסוד העשר

תיקופים כי אל כתיבא בנ"י הק"ף גס צריך שתדע סוד אחר והוא כי תלם סוד העשר כולם הם -

סוד דינים ושך נצוצין הנודעים ואחופה דע"י סוד השך נצוצין אמר צה"ן תמיד

להתקדם כי הם שורש כל הדפוס כחבואר אצלנו ואחופה הם סוד ל"ב ענינות חכמה וחמשים

שע"י כינה כי סוד הל"ב נצוצין כל אחת כלולה מעשר ספ"ב כנודע והנה י"ב ל"ב הם שך נצוצין

ואחופה אל הל"ב ענינות העששים מן החכמה וזוהו סוד הש"י כ"כ פקודי שהחמשה עולה אפ"ן

וזריק נצוצין וכו' והנה שך נצוצין הם סוד הל"ב ענינות של חכמה כי בחמשה הוצרכו נצוצין ל

לכן הם סוד ל"ב אלהים שבחמשה בראשית וכולם הם בסוד אלהים שהם דינים וכאשר נמשכים -

תחכמה אל הכונה נעשים סמ"כ שהם כי הם סוד ה"י צבור ור"ל אחת כלולה מעשר נמצא כה"ג

פתיים הם סוד השך נצוצין והם בסוד צירופים ונמשך ויאר גמול כלל' ותבדו ותל' ה' שהם -

נמשכים הנשמות כל אחד מהשער שלו ואחופה נבאר חמשה או ששה שערים מהם והוא

אחד כי הנה סוד הכינה הוא שס"ב כנודע והכינה היא ה' עילאה ולכן כנגדה הם כ

שעהם כי כל א' מן ה' שבה כלולה מעשר הם נ' ואחופה כשענה הפ"ס ה' הם בנ"י שט"ו

ועם ה' של שנה עצמה שהם ה' צבור ומנצח' הרי הם שך נצוצין " שער שט"ו

השך הוא כי כשתקח ג' אותיות לין משם אד"ת והמנה הפ"דן כנגד ה' של הכינה יהיו

בנ"י שך כי ה' אלפ"ן מן ה' שמות של אד"ת הם הויתק של החנים כחבואר אצלנו

ואז ^{כ"ב} פתיים שבה " שער ג' המנה ז"ק מה' של אלפ"ן העולה אד"ת והם סוד ז' חלכס"ד

דחית בארץ אדום שכל א' תקרא אדום והם ז"ק אד"ת הם שט"ו ועם ה' דכינה הם שך " שער

רביעי הל"ב אלהים עצום כל א' כלל מיע"ה הרי הם שך " שער חמשי הוא כס"ש ה' -

וכשענה שט"ו ששה צירופים שכו הרי הם שך " שער ששי הוא כס"ש אל אה"י כי הם שש

אותיות וכנגדם טעה אוקס"ו נמצא כי ו"כ אה"י אל הם בנ"י שי"ב ועם אותיות שלהם הם

א"ה

התקין וכל כוונתו אינה רק בסוד אור תקיף ושם עיקר כוונתנו האומנם אור הפטמי אינו
נכנס רק ע"י קרן העומת ושם שאין ב"ה קיים ואין בנו כח להשיכם לבן אנו אוללים אחר
אמרנו צרכי העומת וספירה הרחוק יחזיר עבודת ב"ה וכו' וע"י זה נהגן איזה דבר אך ע"י
ראוי שהגיון נעשה אהיה מכיון להשיך אור התקין גם תפיון להשיך גם אור הפטמי שמו כפה
התקין ג"כ אך עיקר כל הכוונה היא כותקיים כי פטמתיים כפי נכנסו ואינם צריכים רק
התפשטות אך התקיים לה יצאו כלל ומהו סוד שאנו קודמים ל"ה זה פמח פ"ה ס"ה פ"י כי יוצא
אור אור תקיף מן הפה ולחץ ע"י השיחה והד יבד שהוא ספירה העומת כפי ולבן אין תצת
פטמתי השליך רק באנשים ולא בנשים כי אין זה רק כפה של הזכר ..

וענין

העומת ששהם עצמה עונה הוא כי הנה העלבות לקחתה ופוחת שהם עומת
דילה ואח"כ מתקנים אליה ה"ה חסדים בסוד הזווג ואומנם ע"י חן לה עתה רק ה'
גבורה שהם העצמן וכבר ידענו כי הם אומת כפולות ואם תחנע כ"ק העצמן יהיו ב"ה עניה
שהם תקיעה שהם כ"ק העצמן עם כלל התאשה גבורות ..

ברכת

העומת ע"י הכוונת הנ"ל .. בא"ה הנה בעלת י"ז תפיון שהוא שם ו"ה בעלני אל"ף
וכי אור הענין והכוונה כי ברכה זו כולה תלוייה ב"ה ולבן תפיון לבלעל בשם זה עשר
שמות של ו"ה דאל"ף וכי אור הענין והכוונה הוא כי כבר ביארנו שבקמ"ה היו תאיהם עשר אחוהם
שהם עשר דמים וע"י אמת ובלעל עשר חופ הדמים תוך זעיר תועש כמ"ה לעל שהם סוד הא"ף
אכתך ש"ט וי"ן של אס"ה ולבן אנו עושים עשר שמות של ו"ה להבלעל אומנם הגשה דמים של
החסדים והנכדור להבלעלם בזעיר עמנו כי הלא הדע"ש על הוא עשה גדולת חוננה חסדים ואומנם
גבורות .. על ספירת העומת תפיון ב"ה של ספירה העומת שהוא ב"ה אד"כ כי כמו שאנו תאיהם
לזעיר ג"כ אנו בהבים להשיך ב"ה לתקן הניקבא ודיעה כמו שנבאר יותר בעלת העומת בע"ה
והוא זה כי באותך השומע תפיון כי הלא ביארנו כי הם עשה אחוהם עשה דמים ולבן ענה אשר
נכנסים ונבלעלם בזעיר נמי בהים הפטמתיים עצמם ואוזהם להיות פטמתיים כי צד אהיה ב"ה כ"ה
ועשר אומותיהם ב"ה א"ל נמצא כי העשה דמים אהיו אחוהם נעשים ענה עשה פטמתיים
שהם י"ף א"ל ונלעד שמתאיהם יהיו באל"ף דמיון הזעיר בשם ו"ה ואלע עשה פעמים א"ל הם
ב"ה ענה והע תפיון להשיך תזה שם א"ל היו באמת אהיה ועשר אומותינו כ"ה להשיך אל שם
אד"כ שומזנו ב"ה של ספירה העומת ויהיו א"ל אד"כ .. וכאשר תאמר הוסיף יוסף וכן לעשר
תפיון בעלת י"ם ישולה ע"י ה"ה תפיון להשיך ל"ה א"ל הויה והוא ב"ה יוסף שהוא א"ל הויה ..

ובאמת

דקטנות הוא שם אלהים ואמנם יש בו קץ צירופים כי כל אות מן ה' אותיות שלו הוא בונה
 כד צירופים ואמנם נמצא כי יש כד צירופים המתייחסים כולם באות אלק' ולאו הכד' היו
 כולם שרשם מן כד צירופים אלה אשר תיחילן באות אלק' ולכן היו כד אף תלמודים כי
 היו מסוד צירופים האלק' האלק' האלק' הכל אחד וזולת זה כבר ידעתי שם אלה בדיבורו
 דמילתי הה"ק הוא עולה פנ' אלק' ולכן מילתו לאו הכד' אלק' תלמודים בייחוד העומד שטחון בקם
 החיבונים להיוסף דינים דונחא עלונה שיונקים החיבונים משם אלה דקטנות ולכן נתייחוו
 תלמודים אלה ל' עקיבה כי הם דינים דקטנות ואמנם דינים ונבדלו דקטנות ונקים משם
 ואח"כ מה עשה ל' עקיבה לקח חמשה חכמים ר' תאיר ור' יהודה ור' לעזר כן שמוע' ורבי
 נחמיה ור' שמעון ואלו נתייחוו והענין כי לאו הם סוד ה' צבורות גדולות ולפיכך נתייחוו
 ואלו באו אחרי הכד' אלק' תלמודים כי כן דרכם של ה' צבורות גדולות לבא אחד צבורו של
 קטנות ומתקבלים אונם דקטנות ומתקיימים אונם דגדלות והנה ביארנו כי ל' עקיבה
 הוא צבורי יהוד שברעל מעלה ואלו ה' חכמים אעפ"י שהם צבורי גדול וענין שהם
 ה' צבורות מתקבלות הם היו תלמודים ל' עקיבה שהיא צבורי יהוד שברעל לבד רק
 מלפני שהיא עלונה בדעה ודע כי אעפ"י שביארנו שאלו ה' חכמים שרשם מן כחמש
 צבורות לאו עבד' זהו שורש הראשון בעת שנולדו אמנם אח"כ ע"י השאיהם גדלו למעלה
 למעלה כל אחד כפי מצאונתו והנה נביים ענין העומד דשעורים בליל י"ז דניסן
 ביום ראשון של חמשים ומנחת חמים שה' קלחם במה השבו עות כיום האחרון של
 חמשים והענין במה לעיל כי כיום שבו עות כיום אחרון של חמשים עדין אין בלילה
 רק ה' צבורות מנצבך שהם כותבן שעורה כנזל אך ביום השבו עות מן הרים שרשם
 הלחם מן החמים שהם סוד מופת החמדים והענין כי חמה בנ' ככ' והם סוד הכד' אמנם שהם
 כללם בעיפת החמדים שהם כוצר הולד ואין להאריך בזה ונחזור עתה לבאר
סוד כד' אלק' תלמודים של ר' עקיבה שהיה בלתי יודע לו לפיכך עקיבה הוא בסוד
 הדשבין בבחינת קטנות בין בבחינת גדלות והנה הדעת בולל חמדים ונבדלות
 ושם אלה בלתי אלק' המתקיים בצורה א' או י' ואם סוד שם עקיבה כי עקב פנ' שם
 אלהים של החמדים ונבדלות אות' ואות' שבתילת עקיבה היותם על עקב חס שט' מנין בצורה
 של הצורה עצומה הרחוקים במלת עקב של עקיבה כי אלה של צבורי צור של האלק' י' ושל
 החמדים צור האלק' העקבת שהיא י' ומן כד צירופים של האלק' של אלה שכולם מסתכלים באלף

משם היו

זה ועל גלגול שני שחורף הם שך .. היו ביארנו ששה מיני שעהם מעבד שאינם אל
השעה שעהם הראשונים שבחמש שעהם דק הם שעהם והם הפזלים ואינם
בסדר והנה השער הראשון ואלה השעהם שבחפצנו הוא שער נשאלתי שגשם שורה
נשאלתי וראוי לבין בכל שבוע ושבוועתה להחמיקם : והנה השך נצוצין לו הם במוד
שם ס"ו והוא ע"ז כי כאשר האמר על ספירה השורה בתלת השעה הפזין כי ע"ז כ"ג שך
ובוועתנו להחמיקם והנה השך נצוצין לו הם במוד שם ס"ו והוא ע"ז כי כשהאמר על
ספירה השורה וכוונתנו להחמיקם וקבוצן כי הם הפ"ס"ו ועם ה"ה דכ"ג הי"שך אמרתי ל"ג ש"ס
החמיקים דק בשבוע אחד לבד חנו צריכים לחלקם אל החמיקה שנה"ס ס"ג לשבוע חמיקים
ולבין בהם חלק אחד בכל לילה ומן השבוע .. כיצד ליל א' קבוצן להחמיק אונטו אלמ"ס"ו
י"ד ה' ו"א ועוד חצ"ו אחרונה שהם ג' והם כ"ג ח"ה הרי כי בתלה ראשונה נחיק אדם אחד ..
ליל שני החמיק ג' שנשארין מן אור אחרונה מן ה"ו והנסיף עליהם אונטו ה"ה ששארין מן ה"ס"ו
הראשון הרי י"ה ורמזור לשם ס"ג השע ותקח חמנו אונטו י"ד ה' ושני נצוצות מאונטו י"ג
תלוי ה"ה הרי אדם שני .. וכן עד השלם הפ"ס"ו ב"ו ליל שני השבוע ראשון וכה תעשה בכל
השבוע שבועות והשני כ"ז אדם שהם סוד שבעה חלבים וכן כאשר השבעה שבועות
והשני כי שבעה אדם הם שהם שבעה חלבים וכל אחד כליל מכל השבעה ולבין שבוע
ראשון חמנו חכוונתם לאדם א' שבעה כליל מכל השבעה וכן כאשר השעה שבועות
וכן ע"ז כאשר ה"ג שעהם צ"ח לבין כל אחד כ"ה הח"י של שורה נשאלתי לחלק ששה
שלם לשבעה חלקים שהם ז"ק אדם והנה נש"א כי בכל שבוע ושבוועתה קבוצן להשלם הפ"ס"ו
שהם כנגד הבינה שהיא ה' עליה שלם ועודה יתהם להשלם מנן השך נצוצין ואלו
החמיקה יתהם הם כנגד בחי הבינה הנפיק בתוך הזעיר כנודע וכשנפיק בו היא בסוד
אורה שהם כנגד שם ס"ג ג"ס ..

והנה

ע"ז השוער כפר ביארנו שהם י"ג דינים שהם סוד השך דינים ואנשי בינים
האל עדין אין בוש דק חותין דקטנות ולכן תתיכ"ו חלק תלמידיו ר' שקיבה
כזמן השוער וסוד השען כי כפר ידע ב"ד שקיבה שורה נשאלתי מן הנצורות דק שאינם
מבחי הנצורות חמה הקפ"ס"ו דק ב"הוי"ס בשרשם לשעלה בתקום השער דזעיר והנה
אלה הכ"ו חלק תלמידים שלם היו מן החמיק דקטנות דאל"ה ולכן הודינים נשואים ולכן היו
מתקנים ושונאים זה למה והנה ומפלס היה כ"ו חלק תלמידים והשען כי הנה שם מודיין

דקטנות

תוחין דאבא ואמנא כל זה הוא בהיותם עהין תוך הזעיר שנים משנים יש קצת אחיזה אל
 ההיט אמנא ומה שיוצא מאלו אל לאה כי כבד ידעתי לאה היא עולדת אחיה תוחין
 דזעיר שנים ומשנים יתקיימו עשירי תוחין בה והנה מה שיוצא בה תוצר תוחין דאבא
 הם נקראים תחבתותמה איוצא תוחין דאיהא אנה נקרא תזאה. והענין כי תחבת
 הם תוחבתות תוך הם וכבר אמרתי לך כי לאה נקראת תם בסוד ישקב איש תם כי הוא סוד
 חליתו ויהי היא וכן תשארת חסר הם חזקות שאר תם ולכן יש לאוין דדבורא שהם לא
 תחבלת שאר וכן שאר לא יוצא בכל נבולך ולא יאכל חוץ ויש לאוין תצר הנוקבא שהם
 כל תחבתות לא יאכלו והנה סוד הענין הזה הוא מהה שהודעתך כי יש ל' בחינות שנקרא
 לאה והם שנים תצר אבא ושנים תצר אימא. והנה השנים של אבא הם א' ביסוד דאבא וא'
 ביסוד דאימא אך השנים של אימא הם א' ביסוד דאימא וא' מאחורי הזעיר תבחוץ נוצר
 כי הם נפנים והא בחוץ ולכן בהיותם בחוץ אפשר להיצונום להקלמה וזהו סוד משאלת
 כי זו הלאה שבתוך היא תבחי האיותא נוצר שדינה ורובים א' להיורה בת' אימא שהיא היט
 וא' להיורה בתוך ובתן הוא כל חשש השיעור. והנה ידעתי כי יש ב' מיני תצרות אחת
 נקראת תצה שמוה. וא' נקראת תצה שאינה שמוה. ואמנא תצה שמוה היא תורה הלאה השער
 של אבא שהיא בפנים כי תמיד היא תצה שמוה בפנים אך הלאה השנה של אימא תוצר שבתוך
 נקראת תצה שאינה שמוה כי היא בחוץ ולכן זו צריכה שימור שלא תחייץ: והנה ענין השיעור
 הוא שימור לכנס הארחה בפנים ולא תשאיר בחוץ ולכן כל שיקר כוננה לל פסחיהם ברחל
 ולא בלאה כי לאה תתקבלת ענה כדי שלא יתקו החיצונים תמה והיא נקראת תם ותחזור
 לנקרא תת שהם החיצונים והנה כשנכנסים אל תוחין של לאה בפנים אין להם תקום לשאר
 שם בפנים כק שינודים דרך פשיות גרון הזעיר וילך ענה עד לענה עד ראש רחל ושם
 חוזרות ויוצאות ברחל וכבר ביארנו כי אין אחיזה להיצונום ברחל כמו בלאה תעשים
 רבים אחד הוא כי לאה היא כנגד התקום התבוסה ורחל כנגד התקום הגולה ואין יכולת
 בחיצונים לקבל הארה גדולה ההיא דתיון האור של שמש התכה בת' שמש רב. ג'
 מש אחר כי כל עצמות לאה אינה פוצת בפני עצמותן קאחורהם של אימא שבעל בער
 בימנול העלבים. ג' מש אחר והוא כי לאה לטה עוודות כנגד אחידי הזעיר ואחוריה
 כנגד החיצונים ויכולים החיצונים לנדבק בה אך רחל שם ז' הם אחור באחור והחיצונים
 כנגד פנים של רחל ואינם יכולים להקלח שם. וכבר ביארנו שזה הענין הוא בכונה לאה

להיורה

מעט היוכל תהא ולהיות שרשם מההכנס לבן מתן ביתי העומר שאז התעברו והתחנן
 דקטנות ואז כשהם גדלו דקטנות מתן בקטנות ובכח לה לשומר אז יקבלה שם אכדום
 שביניה שהוא חילוף שם אלנה. לבן הוא יונק רחמים ועצמה בתולה שם הייה שנהפך מן
 רחמים לבן אך חילוף שם אלנה וזה ההפכות הדינים לרחמים ואלה הם הדינים הגדלים
 וזהו סוד במתן בית עדי עד שהוא שם אכדום שג' עד. ולהיות רחמים לבן כולו להיכנס
 ואל זה רגשו בזוהר פ' וארא על פסוק זה ושם נאמר כי עמי עד הוא בדינה ויובן עמי מה שאמר
 ככאן. ואמנם מה שנתמלך מן אלנה הם בג' חזקות אחרונות שהם כדע' כי שם חותמת
 אה' אינם מתמלכים וג' אחרונות של מלפנים וקד' וקס' כג' גל וזוהו עדי הגל
 הזה בית וכי עך כישם זה נקרא עד וג' אחרונות המתמלכים הם גל וזהו עדי הגל הזה.
 ואמנם בהקבלה שם זה אז פסקו חלמות כי הוא רחמים ואז פסק ר' עקיבא ה' קלעידים
 אמהם רג' ור' ור' וכו' שהם סוד ה' צבורות גדולות כנגד ה' אחרונות אכדום רחמים ואלו
 נתקיימו בשלם והגדילו ועשו פה. ואמנם ר' ^{עליו} הוא כולל גם הדעג גדולי במ' הוא
 אכדום. לבולם כי הם בחי' צבורות המתקיימים בגופא והוא כללת הדעג עליון כתיקומו
 וכשורשו כנזכר לעיל ועיין שם.

והנה

הציאות דרוש אחד אמר לנו חנה זלתי ואיני זוכר רק שנתן מזעזע
 כחלקט שכולם והוא כיהלא מצאנו ראינו בעיה כתיב חמץ וכתיב
 חמץ וכתוב שאור וכתוב משאלה כתיב ושארונים צדור וכו'. והענין כיהלא יש לא
 תוחין בשם פנים א' מאימלא וא' מאבא. והנה ככר הודענך בסוד עץ הדעג טוב ורע שהוא
 סוד הוסוד שבתוך הזעיר שמשם יונקים החיצונים. ואמנם את המוסף אס תוחין אלע הם
 בחינות הקטנות או הגדלות ויש פנים לבאן ולבאן ואיני זוכר כה. להכריע ולבן נזכר הדרוש
 כלשון סהפ מה שאני זוכר בו. והנה חמץ הוא בתוחין דאבא ושאר בתוחין דאימלא כיהלא
 תחמץ לאחיהם כי הוא דיטן הקיפין יונק תחמץ ולבן יש בו יונק יתקה לחיצונים. והנה שאר
 הוא חפיר ו' והעין רגשו לאלנה דיוקן שעולה כג' א' והוא כנגד תח החכמה דאימלא ואותו לשאר
 רגשו לאלנה כהיבועו שעולה ר' והוא הבינה דאימלא ולבן שהיא יונק דינים היא בסוד אחורים
 ואותה כנגד תוח הדעג דאימלא והוא שם אלנה דאלפין ולבן א' זורחות על כללת התעלע
 שהוא באלפין ולבן שהוא נח האלשי הוא קטן מכולם ואין נזכר בו רק כללת הודעה האלף
 ההי ביארנו כי שאר הוא ג' תוחין נמצא אימלא וכפי זה הוא סוד הקטנות. ואמנם תחמץ הוא

תוחין דאבא

היה לי ידע נמשך חזקו אל הים האחרונים שהם ים ויש כד צינורים בכל אונותיו
 בשני אונות יש בהם תה צינורים ולכן נקראת חזקתם "אונות ים" לא השני אונותיהם
 שהם ארבע תה וכן יודו וזו אונותיהם שחשבונם עשרה נמצא שהם יוד יוד ואם תמנה
 תה וזה יוד ועשר אונותיהם רדו וכן שלט על ישראל כנגד אחיהו בשני אונותיו
 וכאשר שבע שם היתה מלי חרעה קמה והנה עשר היוותהם וכן סך ואמר לחשבן רדו
 עד חשבון סך עדין חסר חושבים ולכן אמר מ"י י"ג פ' בשיבא זמן סך אז אשתע בקול
 וזהו ויחזק ים ארבע פרעה .. עוד אמר אשר אשתע בקול לומר שעדין לא ישבו מחין
 ואינו יכול לצאת מרשותו שאנו נחמו בראש שהוא הערף כי תלך ראש הוא אשד והם פ"ג
 מחין דקטנות אונותיהם לא תפסע ואורג' הם שני אלף כבודע ולכן אה עדין
 חסר לומר וחסר לומר שהם אשד וכאשר ראה כי יצא קודם המחין אמר כי ביה העם
 קודם זמנו וכן ברה הוא מחין רדו .. ג"כ תמנה עשה שחשב שהגלגלה במוד היוותה
 שעהן להיו למחין ואמר מ"י א"כ אל פרעה דל מצר חשבון בלי ונס מצר המחין
 והשיב לו הקב"ה כי הגלגלה הוא מצר חשבון מ"י ונ"ג מצר המחין מהיב ונס מצר המחין
 כחל מצר דל המחין הם מצר אהיה והם ג' אהיה היוותים בזה הפסוק הא' דיוקן שעל
 ק"ס ועשר אונותיהם וז' אונותיהם שורש הם ק"ט ואהיה דהה"ן ק"ט ועשר אונותיהם
 הגלגלי וז' של השורש הם ק"ס ואהיה דאלפ"ן ק"ט ועשר אונותיהם הגלגלי וז' אונותיהם שורש
 הם ק"ט וכלל ג' אונותיהם דג' א"ש ונס כן היוותים ח"פ מצר אלף אלא מצר אהיה
 כי ג"כ הוה הוא כחשבון ק"ס והכולל דל שהמחין הם מצר אהיה ..

ועתה

נבאר ההגדה "מה נשתנה הלילה הזה וכנ"ל שנקראת ליל שמורים
 לילה ומה שלמה נקראים לילת מצה
 שכל הלילות אין אנו מתפללים אפי' פעם אחת דל ונעבדים אתנו לעצור השני זועם אפי'
 פעם אחת ובלילה הזה שני פעמים הם שני זועם והעומים בעלג מעבדים חזו מער
 הנקרא תה וז' אונותיהם שורש הרי מע"ג ונס זוג של אבא ע"ב ועשר אונותיהם פ"ג
 כחשבון בלי וזהו שני פעמים .. עוד אמר שכל הלילות אנו אוכלים חמץ אונותיהם פ'
 אודין אונותיהם והלילה הזה כולו מצה רמז לחמשה חסדים הבאים לחנה אחרונה
 מאבא ואימא והעומים במצה כי ת"כ באקב"ש י"ג .. ועוד אמר שכל הלילות אנו אוכלים
 שאנו נקראים הפ"ג של אשר והלילה הזה מצד דל שפע העצא משאר הפ"ג רות

למלכות

להיונה למעלה אין ככח חשש אם יתחזו אם החיצונים ובפרט כי אדרבה כי אנו צהבים
לבעולם קצת אחיה בהכרח שאלו כלע הזות לנכח אך בחל אהיה שקרה הכי גורם
שהיא למטה אך אנו רוצים שיתחזו אם החיצונים כי ישחית השלם ולכן הושמו חמוד
באחור מוחפיקים ומש ואז אין כח בחיצונים ליינק משם וכל זה הוא בעוד שעדין הלכה
בפנימונה אך אחרי שחל יתעקן דינה וקצמר ויושם בעד החנה שהם סוד הדחמים
והחסלים אז נמלהם וחזזהם פעם בפעם נאך אם יהיו אחורי הקשר ואחורי רחל ועגולם אין פחד
שיטקו משם החיצונים כי כפי עקבו "

ונחזור אל הענין כי כשיורדות למטה כשמתעשרת אצל הרגש של רחל הם יוצאות
שם ומאד ורבה והנה זהו התנסות שיש לרחל ענה כלל פסח והנה שאין לה
כשום פעם אחת כי ענה יש לה שלה ושל חברה בבית אחת והנה כשיוה זה התנסות
מלמעלה בפניעם מקום המה שם הוא מקפיקע ויוצא אור ומעט לחוץ ונעשה שם בחי אור
וענין ל רחל גב והשאר נכנס ויוה בפנים וזהו סוד פסח פ"ה ס"ח והנה ברחם למטה בראש
רחל הנה המוחין של רחל הם נכפלים בודאי וזהו סוד ל' כוסות של ליל פסח כדי שידרו
אורם המוחין דרך הצדן למטה עד מקום ראש רחל וזהו סוד כנגד ל' בנים דברה ר"ה אחד
חכם וכו' ומתנס הסדר שלהם אינו זוכר אך כלע"י שהוא באחד משני פעם אל כ"ב כן הוא
כ"ב שני היות מהנה ענה יש לו ל' בנים שהם ל' היות כפולות שהם ל' מוחין שלה ול' מוחין של
למה ול' הד"כ כן ענינם כה והם קדק"ל של רחל כי קדק"ל עולה ד"כ כן " והנה בשמחת צדקים שנת
מוחין חכמה דחכמה נקרא כן חכם " וכשמחת צדקים חסדים עם חסדים נק"ל כן הם " וכשמחת צדקים
צבורות כצבורות הוא כן רשע כי הם דינים נמלהם ביחד " וכשמחת צדקים צדקים עם בינה שגם הם
קצת דינים נקרא שאינו יודע לשאל " גם נלמד יורה שהוא כי הכל הוא פסודת צבורות בי ~
כשמחת צדקים צבורות חסד של למה עם צבורות חסד של רחל הוא כן חכם שהם כ' חיות משנת
הצבורות וכולם דחמהם וכשמחת צדקים צבורות למה עם צבורות צבורות רחל הם כן רשע "
וכשמחת צדקים צבורות רחל עם צבורות רחל למה הוא כן הם " והשנים האחרונות שהם
נצח והוד הם כולם אחד כבודע ונעשים כן אחד ואינו יודע לשאל " והנה כיון שנעשה
כל השיעור הזה ביהי הפסח מעילת הם נמלהם כשאר ימות השנה אך אם יאכל חוץ וכו'
היא שאלתו לעזר ששאל לרבי שמעון בן יוחי אכיו עה "

גלות מצרים נכרף לעיל באורך המעט מצאתי גם זה והוא כי שם ביארנו כי פיעה

היה ל' יחיה

לל וזהו ליל שמונים בד"כ רש"י ע"ה ומחצות ואילך מקשה לזווג ואז נקראת לילה ומאז
 ההוא משפיע לעולמות וזהו שנעשית ראש לשועלים וזהו בעל לילה שאז יש לה מוחין
 והארה כמ"ל בליל שמונים כלילה ולזה רמז קיומה לילה לשמוק בנה כדאי בזוהר
 בכמה דוכתי באופן כי מהאור שקיבלה משפעת ואין לה פחד מאחר שהאור גדול ממנה
 ומצד החוש ואילך מתחיל כוונה שהיא הנשמה למיכנס לעלות ולפתיח את הקדושה שהיא כונת
 מפרנס חורה לנכוב האור וממשעת וכל מה שעלה והתדבקת בקדושה מתעלה למעלה
 ומסתלקת חורה לחמת רצון הדיש עד שנפרץ אורה כי כאשר יש דינים והאיכונס ומתקבץ
 והתדבקת בקדושה אז האור העליון מתקלקל למעלה שלא יהנו ממנו ומתקבצים במה שנתנו
 וזה הענין פירשתי במקומו באורך ואת ל"ב מה שפירשתי לבי ומעני את עצמי שכל מה שא
 מקפ שמתעלה אורה א"כ איך אפשר שבהתעלה לרב שפעל יהיה חסרון וכאשר
 מתעלה למעלה יחמרוהו והענין שמתחילה לא היתה צריכה לקבל אור ע"י בעלה לא היא
 והוא שנין ומקבלים יחד והיפה גדולה כמותו וכאשר נתעלה יהיה למטה ולא נשאר בה אלא
 נקודה עשירית וא"כ ששה קצוות שלה חופף אלא ע"י התחכום בסוד יסאה כל זכוק שמתקבץ
 חורה ומתקבלת ע"י בעלה כמו הפה שצדק לאילן עד אשר יתבשל וכן המ צריכה לו ודבוקה
 בו וכל מה שדבוקה אין פחד ונתחלקים שלה נשאו למעלה בנזים בנעה שהם עיקר ונשמת
 לפי שצריכה להיות ראש לעולמות ואין ראוי שיהיה ממנו ולזה כיון שנשאר אורה למעלה וכל
 מצואותיה הים מתקלקל ממנה ולא נשאר בה רק בחי נפש לכד שקד בהן שמתעלה היא
 מתקבצת עלונה לבן נפרו כל הקנים שניד בה הקן ונשתק הרחמים ואז אמרה לר"י יוס
 רביע כבודת והיא נקראת חלק שלשים יוס רמז לנה שמשם בנפח ופרצופה כשמתעלה
 ומתקבלת מאחור בהתדבקה בנ כפה לאילן כדפירשנו ודע כי ומחין חלה הם בפרקים
 שנות שלמה שם נחם נעשים לה חכמה ובינה ופקים ששים ח"י ויסוד לתקופת עד יסוד
 שמה והפקים האחרונים הם לנה שלה ואי מתעשים חסדים כלל אלא אחד בהתקבצות
 מתקבלת ומתקבצות ביסוד שלה ולכן דייק דנוקבא בחיין בהשא והקיפין בחיין שמתעלה
 אלא עד תקום שמתעלה היסוד של הזכר וכנגדו חן הצדדים כמו יסוד אפ"ל ומתעלה צ"א
 והוא שקד ג"כ של זעיר כנגד התלבות עד המיכני שלה ושל אפ"ל ומתעלה עד העוקף א"ל
 ומתקבצת ביסוד של זעיר לפי התקופת ככל החצ"י באופן שאין לתלבות אפ"ל אלא העוקף
 של יסוד של יוד כבודת ולפי שיהיה התלבות נמשכה ואינו מתעלה יסוד של זעיר עד
 יסוד של

למה כוונתה אע"פ מכל צדד וצדד של כל מצייה מכל בללה זה הכל כמדק קו המושג

הטקס הדרור מלשון מלך דכ"ד וכן הוא עולה שם הוי"ו פועלים יוד' הם מלאכה פועלים

והוא צד ואו ק"קא הא פ"ה הא ל"ג ודאו"ב וק"ה כולל הדי מע"ד

הא ק"מ יתקב אמרונה ~~א פועלים ופ"ה הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~ ~~הא ל"ג~~

חזר יוד' פועלים יוד' הם ה' הא פועלים הא הם ל' וד' אונות והכולל הדי מע"ד " ע"ד הדרור

חשבון מות ובהך להעתיק ובה השם הנו ולפי שנתאר בלע המות לנצח דתמו זל בלע

הדרור לא יצא וצנין לעסה בה להעתיק ואם בולעו אין בו העיקר וזהו כוונת בלע המות

לנצח פי שיתקן הדרור וכל וכל והוא מקומו " נרע שנתנה כל היום דו"ק הוא הוד ענה

יניק לנצח וצ"ה יתקן וזהו בלע ולא נתיק שבלע באור כמו הפעולה הדולקת בשו"ע

לכונה בולעים אורה באמץ " שכל הילעל אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין וכו' פי' ה

יושבין מצד הדין הוא חי' אהל ששולה כחשבון יושבין או מצד רתמים שהוא ק"מ כחשבון

ומצדן והללה הזה כולנו ומסבין מצד ק"מ וכולם מצד אבא ולא מצד אמתא הרווחו לה"ש

ידע כי דתמו בכחן נגד ארבעה עולמות מועטה לעולה ואמר שכל הילעל אין אנו אוכלין

הפי' פ"ה אחת נגד העשיה אין שם זווג ולכן קראם לילת ובלל פסח הוא האה"כ כ"ה אכיל

שם י"ג זווג והראיה הלל נמוך הרווחו לעלבות שחקנות פעשיה והק' לפות נבלשות בנתקן

כאילו לא היו ולכן יש זווג ואמר והללה הזה שתי פעמים ואמר שכל הילעל אנו אוכלים

חוזק אורגנה חוזק הרווחו אל הממד צד צמאל אורגנה מצד החסדו כט

כי טיה י"ג שם זווג ומחמץ והם חמשה בפורות אכ"ס שהם מנוקקים ושלטן

מניין וט"ה " יחמ" אומר שכל הילעל אנו אוכלים יאמר ויקות רוח למה שאת

נהטן גשיר וירקות שהם הזווגים העשאים בעולם הוציף ששם תקנן עשיר הקרא ידוק

ומצדו הכל נקראים ירקות אבל הללה הזה אינו כן אלא כולו מצד מצד כ"ה אה"ה העולם

אמרו יוד' אונות והכולל " וידוע כי הבינה תקנת כבריאה כי בה רעיונים אמות אה"ה

ע"ד אחר שכל הילעל אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין בין יושבין מצד אור פ"ה אה"ה

חש"ה הרווחו כבריאה מסובין מצד יפה נ"ה הפ"ה נ"ה ופ"ה ל' הפ"ה ל' הכל כחשבון ע"ן רווח

כי צדיה ע"ן הדעת אבל הללה הזה כולנו ומסובין מצד האצילות הרווחו בשם ק"מ חכמה

שכ"ט שהיא אה"ה ועם הירדוב וכל המיטה מצד חכמה שכ"ט שהיא אה"ה דיוקן עולם

המירודי עבדים היינו לפי שם וכו' דע כי פדעה אחיזת בענין ולא בפנים ועם היה

משבב השפע היורד לחומ השדרה ויורד משם השפע לעשרי התקרא יצאל

ופר

בִּיב' חֲדָשִׁים וְהֵם יב' צִדוֹת הַיּוֹהֵ וְהַלְבָּבָה וְהַקֶּפֶר אֲזוּפָה בְּמִוֶדֶם אֲחֵר וְהֵם יב' אֲזוּמֹת עַל
אֲדָרָה וְאִינֵם תְּכוּנֹת הַיָּבֵב שֶׁלֹּא לֹדֵת כִּנְגֵד הַיָּבֵב שֶׁל הַיּוֹהֵ לְפִי שֶׁהָ וְהַקֶּפֶר הַיָּבֵב וְהַלְבָּבָה
חֲדָשִׁים וְזֶה בְּשִׁלְשִׁים זָס וְהַחֲמֵד אֵין לֵה שִׁיעָר בְּהַקְפָּה כִּי טַהֵר בְּתַמִּילָה הַבִּיקוּף כִּי סִדָּה
בְּסוּף הַבִּיקוּף וְהַלְבָּבָה יֵשׁ בָּהּ חִסְרוֹן...

וְהַעֲנִין שֵׁשׁ חֲמֵשֶׁה פְּרָצוּפִין וְהֵם אָא' אַבָּא אֲיִמָּא זַעֲרִי נִיקְבִיָּה וְכַמְצָזָה
יֵשׁ לְנִשְׂמָה חֲמֵשֶׁה שְׁמוֹת וְהֵם נַפְשׁ רֹחַ נְשָׂמָה חַיָּה יְחִידָה נְפִישׁ
כַּנְגֵד מַלְבוּתִי רֹחַ כַּנְגֵד זַעֲרִי נְשָׂמָה כַּנְגֵד צִנְה חַיָּה כַּנְגֵד חֲכָמָה יְחִידָה כַּנְגֵד
אָא' וְכַל א' כְּלֵמָה תַעֲשֶׂי וְכַל א' יֵשׁ לֵה אֲזוּמָה שֶׁל הַיּוֹהֵ וְקִנְיָן שֶׁל יוֹד רֹחַו בְּאָא' וְאֵין
כַּל א' תַּמִּילָה הַאֲזוּמֹתֵי שֶׁל עֵשֶׂר שֶׁהֵיא פְּרָצוּף שֶׁל הַיּוֹהֵ כַּפְּשׁוּטָה כִּי יֵשׁ בָּהּ ה' ה'
אֲחֵרָה הַיָּבֵב עֵשֶׂה הַוָּאז' כִּשְׁהֵיא בְּבִטָן הַמַּלְבָּאָה וְהֵיא אֲזוּמָה זַעֲרִי שֶׁבְּתַנְךָ הַיָּבֵב וְהֵיא
בְּעַלְתֵּי שֶׁהָ קְצוּת וְאֵין לֵה רֹאשׁ וְלֵמָה הַוָּלֵד כִּשְׁהוּא בְּעֵצוֹר אֵין לֵה רֹאשׁ לְמַעַלָּה אֲלָא
בִּין יִרְבוּהוּ וְכַשְׁמַלְד נְעִשָׂה רֹאשׁ מֵל הַוָּאז' וְהֵם שְׁלֵשָׁה רֹאשׁוֹנֹת וְקוֹץ הַיְחַמְטָן שֶׁל אֲזוּמָה
וְהֵיא מַלְבוּת וְהֵם עֵשֶׂר וְאֲזוּמָה אֲחֵרָה יֵשׁ לֵה גֵב אֲזוּמָה אֲחֵרָה וְפִי כִי הֵיא בְּבִטָן וְכַמְצָזָה
לְמַקְוָה נְשָׂאֵר הַשׁוֹרֵשׁ שֶׁלָּה שֵׁם לְמַעַלָּה הַיָּבֵב שֵׁשׁ לְמַעַלָּה עֵשֶׂר וְכַמְצָזָה כַּמְצָזָה אֲזוּ
עוֹרֵשׁ שֶׁל אֲיִמָּא עֵמָה וְלֵמָה יֵשׁ לֵה עֵשֶׂר וְזַמְסוֹר וְהַנְצִיךְ שֶׁהֵם לְבָרוֹת וְהֵם כַּכְּלֵמָה
וְהַנְצִיכָה אִינֵם אֲלָא ה' אֲלָא שֶׁהֵם ה' שֶׁל אֲיִמָּא עֵילָמָה וְה' שֶׁל אֲיִמָּא תַקְנָה וְלֵמָה הַיָּבֵב
כַּכְּלֵמָה עוֹד כַּחֲמִינָה אֲחֵרָה לֵה יַתְרָאֵךְ שְׁמוּרָה עַל עֵשֶׂר שֶׁהֵיא לִו' וְנַחְלָקָה לְשֵׁשׁ
אֲזוּמָה נְשָׂאֵר בְּאֲצִי לְמַעַלָּה וְאֲזוּמָה שֶׁהֵיא בְּה' תְּלַמְּוֹת מִדְּרָת לְמַעַלָּה וְנְעִשִׂיָה פְּרָצוּף שֶׁלָּה
וְהֵיא נְשָׂמָה אֲלָא בִינֵי וְלֵמָה הֵיא ל' שֶׁהֵיא לֵה כַּשְׁמוּרָה לְמַעַלָּה וְכַמְצָזָה לְמוֹץ אֲיִמָּא אֲזוּמִיפֶר
לֵה לְבָרָה מְבַחָה וְזַמְרָה לִנְתִי שִׁינְדָה כַּבְּרִיאֵךְ נְקִרָתָה שֶׁם אֲלֵהֵם ב' תְּלַבָּת שְׁבַח צ'
אֵינָה נְקִרָתָה כַּשֵּׁם אֲלֵהֵם כִּי אֵם זַמְרָה אֲזוּמָה יִרְדָּה לְמַעַלָּה וְנְעִשִׂיָה מְבַחָה מְבַחָה בְּבַחָה
וְהַזְדוּגָה עֵמָה הֵיא הַוָּאז' שֶׁנְשָׂאֵרָה לְמַעַלָּה כַּאֲצִי לְמוֹץ שִׁינְדָה אֲלֵה וְכַמְצָזָה שְׁבַח יוֹה
וְהַזְדוּגָה עֵמָה וְנְעִשִׂיָה כֵּן וְזֶה כוֹנֵת מִלֵּךְ שֶׁאֵין אֲזוּמָה הַשְׁכִּיבְנו אֲזוּמָה לְשֵׁם וְכִי כִ
בְּאֲצִי לֵא יֵשׁ שֵׁיב אֲלֵה מְבַחָה וְלְמַעַלָּה וְכַמְצָזָה שֶׁהֵיא כַּכְּמָה כַּלְלָה עֵשִׂיָה מְבַחָה
וְהֵיא שֶׁהֵיא כַּעֲשִׂיָה שֶׁל הַוָּאז' לְמַעַלָּה תְּלַבָּתָה הֵיא כַּמְצָזָה הַיָּבֵב וְהַזְדוּגָה עֵמָה כַּלְלָה
וְלֵמָה הַשְׁכִּיבְנו אֲזוּמָה לְשֵׁם סִינְדָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה וְאֵין תְּפִלָּה שִׁינְדָה הַשְׁלֵמָה
וְהֵיא הַיָּסוֹד שְׁמוּרָה שֶׁלָּה שְׁמָה שֵׁם לְמַעַלָּה שִׁינְדָה לְבַחְדוּגָה עֵמָה זֶה הַזְדוּגָה שְׁבַחָה
אֲבָל

Handwritten marginal notes in Hebrew script along the right edge of the page.

שלם ויהי ויעקב אשף בסוף שבה היתה קודם הקצרה ואלמלא חטא זה שנים
זה חייבונם פגמו יד בכל העולמות ופנמו אורם היה נקל לרקן מה שפעם בקטנות
אזינו פנים ש' כח חיים אצל כיון שחטא בפנים הכל והקלפות גברו רגלה יודות חוות
ונמצא לפי שפי שהולכות היא ל' יום רחוק לבח' של כל א' עשר הרי"ל ועד ח' זה שכן
היסוד שהוא רחמים ומצוי ולמעשה שאין כנגדו ואין להם ענין שים טובו דין גמור
והגדלה אחר שעולה בקורה ומאחור בין מדוי ומייל להיחלה חב' חב' חג' חג'
אח' נה' וכשאלו מקדלים האור והקישט להגדלים וכיון שאין להם על מד'
עומתו כח חיצונים בהנעס ומנו לפי שהיו מאחור עד שפצא להיות פנים בפנים
ועלה שמו עד שיהיו הפנים שלם והפנים שלה שנים באופן שעד חצי החודש היה
ההנהגה הקניניה שהיא חיונה עלולות לברי ע' חצה העליון ומחצי ולמעשה
היה ההנהגה על ידו עד סוף החודש והכ פועלים דין חס לא ע' קפלה ודומע
זכמזיר אורה כולה במור רחמים ולפי שעה זה הוא ציל ית' שאעפ' שפכו הדינים
שחושבים אורה עב' חו רת לעלות למעלה לקבל אור גדול ומקדושת כבוד שוש
ומקפישות למטה ובהקפישותה באורן אור גדול ומקדושת כל הדינים ומקדושת לכל
אחד חלקו הראוי ומשקלמות בשלמות גדול ואין שיען ואין פועל ע' לזה אור
אורות הלל שנעשה זה הנפ' שמתגדלת בשלמות גדול ומקדושת לענק הנה
שפכו בתישעה ונצול העולם ומחכה ומכל חוב' ועכשיו נבאר ענין

ההלל

הוא כנגד יג' מדות רחמים כחיו שפ' בתקומו להיות שמתקנה במור
הרחמים במור היג' מדות שיש תקופת אור כחיו יג' חל' שיש הפש
יג' שהוא סוד ומחין יג' קצות של איתא עלאה שרומז לשם ס' שעולה עם
חיותו יום טוב ושם אין הנהגה לתלבות שלה שהיא תלחה ולזה אסור דמלאכה
אחריה הוא רומז לתקופת אור תלבוה בינה שחמה ומקמיל אור לתלבות בינה
וכשפת שהוא קלש והוא מצאות אבא שכל רחמים אין עק כלל הלל ולא יג' תכלין
שאין שם שורה דין כחיו באיתא כי איתא תקנא כבויא לענק דין שיבא חמה
אחרי אבא ומקפישט עד סוד האצ' לבד ולפי זה יבא ומנו דין כלל ולזה אין עק
לעה הלל ולא יג' מדות

ודין כי עתק רח' וההבדל שיש בין שנה לחודש הוא כי החמה נקפשה יג' תולות

כ"ב חודש

השכינה ונשמת אדם נש למה נחלק דא סטרא אחרת דגופא איהו שלמא
 עליו ופ שכינה הזאת יש שני בחינות הא' היא התיבה המבנית שכבר היה בן ק"ב
 שנה והשניה היא ההרצה ואם הינה ותיבת מבנית היה נכנס בתוכה בעלמה ובהנה
 נפולק לעולה ויהיה ירך משמש למעלה ולמטה ומה נחלק ג' למעלה ולמטה
 וזהו מותנים ירך הינה התיבה היה נכנס בדרך ג' שהיא השכינה עבשיו שהיתה
 התיבה נחלק אשר הם החיצונים נחלק חלקם בחיים ונחלק פי' חלה שהיא לשון מוצק
 והוא שנכנס ביסוד העליון והוא הנקרא חיים אלהי וזהו חור זרוע לצדיק ולשרה ל'ג'
 שמה סת' שקיפה ול'ישר' לב ג' שהם נקראים הנבירות ולב היא המלכות וז' ול'שה
 לב שהם הנבוכים וכן הנבירות שכלב שמה נמשך להם שמה מלאימא ושמה
 היא הנבירה שאין שמה אלא בבשר ויין שהם הנבירות זהו שאל הכתוב וצבונך
 המלא במנפ וצבונך שהם הנבירות המלא במנפ ישבעו בנים שהם הם בעצמם
 והנמו ית' כי משה ויקנו לקחו החלק הטוב שהיה בקין זהו שאל הכתוב ומה הקני
 ערה מקין והוא כי שיקר העליה הנבירות והנבירות הם שיקר לעגל לבא לפי שאז אמן
 החיצונים שולטים וההנהגה הוא על ידם וז' קל לעגל לבא צדיקים יושבים ועגרוניהם
 בראשם

וההבדל

איש בין עמה לבין שכבג הוא בזכר ועמה בתקנה ולעגל לבא
 איהי ההנהגה ע' הנבירות צדיקים יושבים ועגרוניהם בראשם
 שהיא עולה להיות עמה בעלה ס כל נבירה נוקבא ולכן נקראו בלשון עגרות וק' וצ'נו
 בתוחם שהזהב חסוד וכן הכסף והצפון נכב יארה והכסף מצד החסוד אלא שקין היה
 קיטו דמסחבותא שהיה בו העובד והקלילות יורד מהבל ח' כשעאה בצעטנו שצין
 יש שני חלקים זהב וד' חלקים קטע וצ' ובהבל' חלקים כסף וצ' חלקים קטע וצ' חלקים חסוד
 יש לשני חלקי הזהב מל' חלקי הכסף והזהב העופה של קין לקח קרח כשהיה חולק עם
 ורע' וז' קל ויקח קרח לקח מקח רע לעצמו כי הוא היה ממדכנה מעולה ביוקר
 שהיה ראש הלנים ולקח זה המקח לעצמו שבוא הקלפה של קין כה לחלק עם משה
 וירבו לקח והטוב והטוב לעוללהם לבאים אחרהם ולזה הביא קין קרח מזורע
 שצין כי פשוט הם הנבירות אלא שהביא ממדכנה הנחמנה שנא חזים בה החיצונים ולכן
 פ' שכן הוא במה של קרבן כזה קוף ריש ביה נון וז' שאלו הכתוב זכור וחוק יג'

וחסודך

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including the word "אשר" and other illegible characters.

אכל ביום והעמידנו מלבנו לשלום שהוא הזווג העליון כיסוד של מעשה וזהו כל מה
שנבדל לנו אמתנו ומהקנים בהפך לה שמהר שנעלה אופר' זו למעלה לתקוות
הראשון שהוא שער הראשון מלכות שבתלבות כי בלעדה אי אפשר לה זיווג וכשהיא
עלה כולה נעשית נקבה אל הזווג העליון וכאשר יורה למטה אורה שבה נעשית
נקבה ואותו שבה נעשית בחי' זכר אלה וזהו מה שפ' בזוהר פ' בלק דף א' על פסוק משן
צני' ואל מעין נעם ה' צני' איתלנה לקבה דקא משקעשע בהו ותשייטא חרא טלגיהו דקא
משק' לון וכו' האי צני' אית צני' אחרתן עבדין מבין למשיהו והאי צני' אית כן וכו' משן
לא שק' לון וכו' פ' ה' צני' הם ה' צני' שעל ידם נבנה המלכות ונעשים מן ותשייטא חרא
לא שק' לון הוא היסוד הוא המשקה אהר' הן " תחיה האי צני' אית צני' אחרתן היא אורה
שביארנו שיוהר למטה ונעשים צני' אחרתן והאי צני' שהיא אורה הנשאה למעלה
ארהבך לבחי' זכר והיסוד שבה נעשה מעין ראשון לון ומזווג עמה כמו שביארנו וזו
וכנה זרועיה הצעיר זרוע לא נאמש אלא זרועיה והם הפפחים ופ' כי קולם החפן הו
באים נשמות מרשור לעולם אבל אחי התרין לא יש אלא ספחים והעש לפי שפירות
החפן היה לפי שלא שגרו השמיעה ואכלו חדש ולמה נמר עליהם שכל ימי החפן ל
יאכלו אלא ספחים ופ' כי אלה שגרו פ' נקבה העלונה בזמן בית המקדש כשיורדית
למטה היא ותרפת לזכר ומזרעה הפפחים העלונה ברמזנה וזהו סוד השכיבט אביט
עלנה אבל ביום והעמידנו מלבנו לחיים כי למטה יש מורה אבל למעלה אין מורה וכן
מציינו היסוד של הנקבה שהוא צני' כשנפ' לק יוסף בסוד מציינים שהוא הצני' ושיגש
בצני' רמזנו והוליד עשה צני' ד' צני' עשה צני' שהיה ראוי להוליד יוסף ואיבר
שיצאו בלא נקבה כשהוציא עשה טיפן שפ' רצ' אהם עשה כרוב תלכה הם עשר
נשמות שיצאו ומסוד העליון בלתי נקבה בדרך קרי וקבלים החיובים ועל בעליות
הראשונה כיסוד של צני' וזרעם באורג' היוהר למטה וכשנפ' לקו ש' הדיעה על
כיסוד של יוסף וזהו שארצ' ל' עקבה נפ' בשלום טכא בשלום כי נפ' בשלום של
בצני' ויצא מן העולם בשלום של יוסף " או יהיה פ' נפ' לנקן השלום הזה שהיה
ביום נעלה בידו וז' ויצא בשלום וז' בפ' פקודה כנן ד' עקבה סלק לעלם כדקא
יאהר עאל בשלם ונפ' בשלם כמע שפ' שאליל שאליל ולא איתכרש פ' שיתור באורה
המיתה לנקן היסוד העליון ולא יפ'ר ומעט ופ' הכא הכין סעקן ידך י"ג דא קב' שהיא

השכינה

והיהוד לא נקרא אדם משלם וזהו סוד והיה נהפך על לשחית אל שיעקב
 מקבל אור של נצח והודיע הנצח נוכח לה החלק המעשלה מההוד אבל באלו האנשים
 ימים היא לוקח האור מן ההוד בלתי מתעצב והוא כי שמואל שהוא שקול כמשה
 ואהרן וכללנה כיון הנצח למען כמו שמואל ונצח ישראל לא ישיק והוא סוף
 במעשה והפך מעד ההוד אבל לא למען אל שמונה ימים לבד ולכן ינקת
 מלבד מהוד באלו הימים..

ומצות הדלקה הוא עד ספלה יגל מן השוק פ' ס' שבה בח' יורה למענה
 בבית וקראת שוקי באצ' קראת בית והבחי' היוהית למענה הירא
 הולק שבה ולזה מנות הדלקה עד ספלה יגל מן השוק פ' כי כמנהג היוהית
 לשינה נקרא יגל כשפלה יגל מן השוק שאז יכלה היגל והיגל הוא נמלק למענה
 והזונת שאתרבו לעל יש להם ^{שאלו} מחולקים והם הויה אה' הויה אלהים הויה אה' ו
 ועולם למשכן ע'.. ופירוש כי אהמה אהב כי אלקנה הוא מאבא ולזה אהב את
 מע שהיא חיות ואינו יכול להזדווג עמה לפי כי י' שהוא זעיר סבב כמנהג שהיא
 נעלה בגוכו אבל מסלקת למעלה ומזדווגת וז' ועלה באיש ההוא ועשו ס' חנה
 עולה ס' כנ' ואלקנה עולה במקום אדם הראשון קודם שחטא כי לא היה תבילת מעלה
 הזה.. וכל בני חנוכה לבוא לאור למען במלכותי בזה הזווג עליה עד סבב על
 פנים פנים ברמה איבהם ורין דיועין הילה אשר מחכים חונה כמנען ע' וזה הזווג
 הוא נסוד הויה ואהיה כיהיה צמצם וכוא בגוק בא'.. ונלג חנוכה חנה כ' סבב
 חנה פינה כ' הויה.. ובשבה חנוכה יקדם ע' חנוכה כנ' ויכוון כי אחר הבנה
 שידו האור והלמטה העלה היא למעלה כנ' שפ' ויכוון שהאור שלא הרקין אורו
 שמואל למען הרקין אורו וקנה שהוא שמואל ובאלו השמונה ימים מקבלת
 המלכות והקוד בלתי מתעצב..

וכונת הברכות בלל ראשון יכוון כשמוכיר השם שהוא חלל בזדון ונפ' באהיה
 דיועין שעלם יגל.. וכשאוהר להילק יכוון בג' שמוות ע' ס' מה' אשר
 עולם בג' למלך עם הכולל.. וכשאוהר ע' יכוון בג' חוהם הנזכרם שעלם בג'
 ע'.. וכשאוהר חנוכה יכוון שעלה פ' כמשבין ס' כ' ויש בשב' שמוות או בכל'
 שם אל' כי בשם ס' ש' ג' יודין וא' כזה יא' ובשם הויה שהוא כ' וד' אופויה וכולל קרי
 א'..

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including a large vertical signature on the right side of the page.

והסריך וגו' וארץ ויצחק היכן הוה. אצל להציל בניו משעבוד מלכות ועוד ק' ותוך
והסריך יעקב ואברהם ולזה אתר ויצחק למה לא נזכר שהלך להציל וכו' כי אז הוה
עיקר שלטון שמה שערב היא אינה ראש ההנהגה הוא לפי שנאמרים בה אכל לעמד
לבא שכלע המות לבצח ואז לא יש קליפות רביה היא ראש ההנהגה וזהו מש' הכתוב
כי אהיה אבינו ופירשו רז"ל על יצחק כאחור והן כל זר היטב " עב "

ענין חנוכה

דע כי כל מה שאנו צריכים לרקן הוא זוג זון ויש כמה מינו
כי כגון שהאצ"י שבו ג' חלקים שהם כ"ב והוא קצו ול"ד
ואין השינוי בו אלא מהמיצונית שבו שהוא הקקפצא העצם המקיף המוחץ ומינה שח
לכוא וזה הלבוש כלכל אנחת משונים והכתיבה השנתה המוחץ אבא ואינה ורע
ובאלג אנו משונים הפעמית והעצמו אעפ"י שהם שלשה כולם הלגין באכה וקראים
על שמו כי סגפ מוח הוא מאבא " הכתיבה השלשית הם שבעה מדות המינה שמה
הנהגת כל העולמות יש בזוג זון שלשה בחינות " אחד ששה קצוות ופ' זהו שלשה
בששה קצוות שלע ועם המזדווגת וזה אינו מאוב ככ' לפי שהנה איבהים הם מש' קצוות של
ולמעשה והם נמסים ועוד שאינם פעם בפעם ועוד שהחיבוק אינו בגופה לא בחינת
ראשה ואינו בין קצין דרושין דמלבא " בחינה השנית בשעולה של המוחץ שלע ושם היא
המזדווגת ופ' זוג זה פ' שהוא השעלה מן הראשון אינו מאוב ככ' לפי שברב שלח הוה
כנגד הפעם שלע ואינה פעם בפעם והחיבוק הוא בצואר. בחינה שלשית באהיה שלשה
כנגד הכת שלע זהו זוג מובחר כי אז היא פעם בפעם והחיבוק הוא בגופה שלע ואז
היא נקראת כולש' בזוהר דמ"א איברים וקצין דרושין לילנה המחבקים אברהם ה"ב
וזמן ע שבר ונ' חנוכה אלא איש ביניהם הפרט כי ע שבר הוא שלשה למעלה עדינות
של ממש ובע חנוכה הוא שיהיה כל לא הבחינות אלה למעט במקומו ולק קנית
שמן של שבת קודם ובהלקה ע חטבה קודם לפי שאם ידלקו ע שבת קודם כבר שלשה
ומה הוא המעלה באמה אכל ישאו לה הכנה בהלקת ע חטבה ויהיו בה האוויר ואח"כ
מעלה בע שבת ופ' חנוכה הוא ח"ה כן וחוא שיונקת התלבות ימיונה שלמה הנקי
חנה העולה ס"ב כי ס"ב הוא בבינה ומש' כי אהרנה אהב ויא סג' אהר חולה כגון אנכאר
בעה " ער יש הכלל בין חטבה לשאר הימים כי בשאר הימים אינה בנצח ואיהי נהוד

והקו

ענין פורים

ידוע הוא כי בכל זמן הגלות רחל עומדת שחור בחתור עם הזן
 ובאזנה הזמן היה סוף השבעים שנה של גלות בבל ואז היה
 חתול הרקן שיגאל ישראל ויחזיר זון פנים בפנים וכבר ידעתי כי כאשר חתור בחתור
 כה לחזיה פנים בפנים צריך דוהיטא בזער שהוא הסלקות המוחין מזא ונפסיס בתל
 ונקטת פרי צופה וע"ז יכלה אח"כ לחזור פנים בפנים וכה אז ביה מלכי היה זמן
 הדוהיטא של הזא וז"ל המן הרשע ישנו עם אחד וארץ אחר המן שאלהיהם של אל
 ישן הא והוא סוד הדוהיטא ובהיות שטא ישן הוא זמן הגלות כי אחר הדוהיטא חזרו
 פנים בפנים ויחזור להצנות ביה המקלס פנים שנת א"כ נבטל עצה יה"כ כי כול ול"ז
 יבנה ביה המקלס ח"ו .. ודע כי בהיות הנה" לאיטא ערך רחל בהיותה אחיה הזער הנה
 גם הנה" דאבא נכפסיס בה ג"כ נמצא כי כמו שבזמן היות המוחין תוך ז"ל היו יוצאים שני
 הארות אחד של רחל ואחיה הזער וא' של יעקב ולפניו גם שנה יוצאים מן רחל ג"כ
 שני הארות אלו .. ואמנפסיה יש בחינה אחת חלשה לנפ"ח אשר אינה נמצאת
 בהיות המוחין תוך ז"ל והוא כי כבר ביארנו כי בהיות המוחין תוך ז"ל היה המכניס היסוד
 של אבא בפיוס היסוד של ז"ל ומש והיה מקלס בצרכו ואמנפסיה שבתוחין הם
 ברחל הנה היסוד שלה הוא קצר ואינו מתפשט כמו היסוד דזעיר ונמצא כי בשכפ"י
 הנה" דאבא בתוכה הנה היסוד של אבא יוצא ומתפשט חוץ מן היסוד שלה ואינו
 מקלס בתוך היסוד לעמרי אמנפסיה האלה זו אינה נמצאת בז"ל כלל פשוט זמן למעט
 הנזכר .. ואמנפסיה זו של יסוד דאבא אשר מקלס חוץ היסוד דרחל ודאי שקל"ז
 האלה גדולה מאד מאד כי מקלס האבא אשר הוא טעיר ונפ"ח מכולהו והנה בחי'
 מרדכי הוא סוד הארת יסוד דאבא הזה אשר מקלס בהיות המוחין בתל כי מלכי בא
 ומכתיב הדיא ומשם יונקת שורש נשועת וזהו סוד מרדכי מ"ד ר"כ שהוא זך ובר מש-
 הוא היסוד דאבא וז"ל ואצבעותי מי עובר והמכין יבין בסוד האצבעות והם מר עבר
 כי הם עובדים ויוצאים לחוץ על כפורה המעשה והבן זה ..

והנה

המן הרשע רצה לאבד האורו לאו ולגרונ מלכי בהמוז בהאיה זו כה שכתב
 בתן פ"צוף הטקבא רחל ולא יבנה ח"ו כ"ה והשית בהמני הצולפס רצה לעיב
 ישנו בחוץ תיזכ על כל אשר בתחילה אשר כמנהגו לח עייה ועש קום והוא כי הל"ז
 האיה זו של מלכי אינה יוצאת חס בהיות היסוד הרשע אמנפסיה אח"כ בשמחה פנים

אל ויארץ בשנת אורנו חנוכה עד שיבין בך ייחודים הנז' שיש בהם כח אורנו
ובברכה שנת כוון הויה אלהים פ' הניח בעקוד אלהים והויה בעילוי סג' ובגלות שעשה
יכוון בשנת אורנו אורנו ש' האיר פנים של אל כבוד ויש אורנו ש' יטין
בשם אלהים דיוקן שעולה ש' זה אורנו אלהים - ובברכה של איתו כוון הויה אד' והויה
בעילוי מה' .. חנוכה בסוד הנצח שהוא ענף החמה והמה שזמן השחר
קדש ולכן היה הנצח בשמן ..

נרות

חנוכה כזר ביארנו בוועד ואמרם ביארנו כי ע' חנוכה ככוון בך ייחודים
שהם הויה ואהי' הויה ואלהים הויה ואד' .. וכן תבאר שיכוון שהויה
ראשונה שעם אהיה היא דיוקן .. ושעם אלהים הוא סג' .. ושעם אד' הוא מה' וג' אלע ענן
הם בג' להדלק עב' מה' .. גם בעלת חנוכה שארץ חנוכה כה' קוד כה' הוא כה' אורנו
שבשעה שחורנו' .. גם בעלת שעשה ביארנו כי שע' הם שנת אל' בעילוי כזה חלק (הד'
חלק למד' .. ותציאור שנת אל' לו הם סוד שס' סג' אשר ביארנו בעלת חנוכה שהוא כה' ופ'
שהוא הויה פשוטה וטילואה .. והנה בפשט הוא אל' כי כו' עס' אורנו ובהכלל היה אל'
וכן בעילוי שהוא סג' יש בו שם יי' שהוא בג' אל' הוא שנת אל' ואלע הם תפילאים וטעמים
בחורנו שע' וכן שעשה .. גם כזה שביארנו בעלת נר' כי יש בו ייחוד הויה דעב' דיוקן
עם אהיה ככוון כי גם האהיה שהוא היוקן ואז שנת שחור' לו הם בג' נר' כי גם חנוכה
נקראת נר' כמו שאמר בעקונם כרוב יד דף .. ע"ה ..

בענין

חנוכה ככוון רחילה כחל' יש תוספת קדושה ובהכלל כי בחול איהו
בנצח ואיהו כהוד ובהנוכה ובהם תבין ההוד ונראה גביעות אך הענין הוא
כי בחול ישקב לקח האה' שע' הם בדוידה ודוידה וכן הנצח וכן ההוד ואח' עונן חלק ההוד
אל העקבא נמצא לה הויה עפלה אלנו אך בחנוכה וטרהם היא יונקת וכן ההוד על ידי
עצמה וזו היא תוספת קדושה ..

כונת

חנוכה משם א' תול' תיה הר' זל'ה' כשר' אים' ה' שון ככוון בשם בית' שהוד
באר' ש' וכן תבין מורה על היות נמשך מה' של א' נמשך ובה הכל תבין
שהם כנוע' ושוה בהנה' שנקוה' שבה יזה העקוד עלה בג' .. והשם עצמו עולה אהי'
הרי שסע' וכך עולה חנוכה מה' כו' חנה' עלה עב' שזה הנר' מאיר בו חיותם שלמה .. עוד
שם חנוכה עולה פ' והוא משם מ' פ' א' שיה' אנו צרכים לה שלם שם זיהבי שון בג' א' ..
וכת' ע' הרי כ' ועס' ה' הרי א' ..

שמן פורה

סוד

הברכות כשאר הברכות של המצות אשר מבואר בהקדמות אחר ברוך בבינה
 אלה יי אל ה'ינו חנני אשר בבינה קדשנו בסוד ה' כחצותנו נ' וצוננו ע'
 היסוד על תקרא מנלה סוד המלכות מנלה נקבה היוצאת חוץ ליסוד והוא סוד הש'
 ואלה כ' יא מלפני העין בלבבו של לבבות וכו' ושאר זהב גדולה ומטרא דאבא גדול על
 כלל אדם קדושה וד' כזה לעבין וזהו שאמר מלפני העין שגלה לחוץ מן המלכות
 וזהו סוד שעה נפיש כמלא ואל עתים אהם נפי הוא הופ המנלה בזמן הזה אשר
 כמותו לא נהיה גם שהיינו ביסוד וקיימנו בסוד נ' כמלא ואכל הקדוש אשר ברש
 והנשגו לחוץ הזה לא ולבות שהקצו אלה הנזכרים שהם נצח הוד יסוד לחוץ הזה
 לצאת להקבלת בחוץ ודי כזה ש' יעק עלנו רוח ומעוסי

ענין

מטת ומקנות להבין הש' דרך שני מנות לאיש אחד ושני מקנות לב' אביונים
 ג' יש לראות למה ברשנו אחר מנות באורה אחת ולא ביונים אחר ומקנות
 בשני חזיתות ה' ואמנם כבר ידעת היסוד נקרא איש ועיקר האלה יוס זכ הוא ג' לני
 יסוד דאבא והוא זכר ובה יוני מלכש בתוך היסוד דאיתא לכן אחר מקנות באורה אחת
 כי אורה יוצר הנוקבא באופן שהם שני מנות אחד גבר אבא שהוא חוץ כאשר ידע
 ואחר גבר יסוד איתא כנזל והם איש שהוא היסוד איש לרשנו שהוא יסוד מקפיד כשם
 היוצא באל גדול בהיופנו וזה לוקוס יסוד ז' נקרא רשנו על דרך ז' כשירה לצד שטח
 עליו שלף איש נעלג וטען לרשנו ומקנות לאביונים הם יוצר איתא ולכן הם בשני חוץ
 כי הם יוצר הנוקבא והם שני מקנות לשני אביונים שהם נ' שהם אביונים כאשר ידע
 כשן הערבה שאין בה לא טעם ולא ריח ונקראים אביונים כי איתא על הוד איקפישות
 גם שאר ז' כי ביוני הפוהם מוקפים לבל יני שפושט ידו העין הוא כיהנבא של צדקה
 הוא היסוד וכיוני החול שהוא יסוד ז' צדק לצוות לתי נוקבא צדקה אבל עתה שהוא
 יסוד אבא האלה גדולה אין צדק להקפיד אלא כל הפושט את ידו בוקטן ל' ומשקל
 שצדק לשוקטין עד שיספיק עד לא ידע וכו' הכוונה היא ל' שלשולם בתוך הקלפה
 יש כצוץ של קדושה המאיר בתוכה ומחיייה אותה לכן צדק לומר ברוך הוין להמשיך
 אור גם ל הצוץ ההוא ולכן צדק לאומרו כל כוונה אחר שהוא שכור ויא מרשנו שאם
 יהיה חו' ככוונה יאיר גם ל הקלפה ונלמד כי שאנו ומשיכים אור תווח הבינה בהל
 ע' שני חוץ בריבוי גדול יש האלה גדולה שיהיה בה סח להאיר גם על הצוץ ההוא

אשר

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including the word 'הקלפה' (the shell) written vertically.

בבנים ומסלקין הנה מלהל וחוזרו ונפשות בתוך הזא כמדע הנב אז הוא מתבטל
האה זו של מרכיב כל ספק והשית רצה להטיב אל לנו ולהאיר לנו בכל זמן וזמן ובכל
שנה ושנה ביותי הפורס האלה שאז נעשה הנפ ושומעיד בימים האלה תרגלה אותה
ההאה של מרכיב אפי' אחר היופס טעם בטעם וקשאר קיימת תמיד והנה האלה זו
לא היתה לא בשבט לא בייג אלא בפיהם בלבד וזהו תש' קל כל הכתובים שנהגים לעולם
חוץ ומעלה טהים שטאמר וית הפורס האלה לא יעברו מתוך היהודים וכו' והכן תש'
קל לא יעברו מתוך כי תמיד תשאר האלה זו ובזמן הזה של ימי הפורס ולא תפגעל גם
במחפס תש' זא כי היא האלה אשר מעולם לא היתה כמותה וזש' זכרם לא יסוף ומזרעם
פ' אונת יסוד הזכר של אבא הנקרא זכרם לא יסוף ולא יפסק ומזרעם השאל תמיד ס' בכל
ימי הפורס יהיה אונת הזכר קיים ותרגלה אונת ההאה וזהו סוד מעלה פניה של תרגעל
כי אונת היסוד הוא סוד מעלה פיהם כנז' וכנודע כי סוד מעלה פיהם הוא מצאונת סוד
אבא פיה שבתבאך אונת ההאה הייתה היוצאת לחוץ של יסוד דרחל עקראת מעלת
פיהם שהוא חנוך דונתה המעלה ובצורה והענן הוא כי אונת ההארות לא ימלקו וצחל
במזהב טעם בטעם ריק כל חורפ ההארות ישאר בה אפי' אחרי פילק המוחין ממנה כנז' גם
מעלה פ' לשון גילוי שהוא מצאונת יסוד דאבא המגולה " גם מעלה חסד הוא כי ג' הויה
זהם שלשה תוחין דהויות של חבד' דנה' דאבא המעלה כה " ואמנפ כה לקיים אונת ההאה
של מרכיב ברחל ביום פיהם לבן אנו טורפס צדקה לעי' כה שבכח הצדקה יתקן אונת
הצדקה ויסוד אבא ה' וצדק אל רחל התקרא צדק וזהו לענן התקון של כד צדק שלה של רחל
עצמה ע' הצדקה " ואמנפ יש בחינה אחת והיא האלה התוחין שהיו לה בעת הדוד גילוי
וכוונתנו הוא שאמנפ האלה ה' ישארנו גם בתוחין שבה ולא בסוד התקון הפרצוף עצמו כנז'
כי זה הוא ע' הצדקה כנז' רק תוספג האלה יתלה בסוד תוחין והנה זה נעשה ע' אכילה
ושהיה על ידינו ביותי הפורס כי אכילה כנז' אדק' שהיא רחל וזהו אכילה אכל י' קל כי
יתשבו אליה תוחין אשר כולו ומסוד י' כמבאר אצלנו במקום אחר " גם שניה פירוש
ש' י' והם בסוד חב' הנקראים י' י' כי הדעת שלה הוא קל ולכך כה אלא נהירו דתקן תוחין
גלענן בה " ואמנפ קריאה המעלה הוא ענן שלשי והוא להוציא מוגס ההארות לחוץ
מיסוד של רחל בסוד מעלה כנז' היעבודי בזה וזהו סוד על מקרא מעלה כנז' למקרא
אברהם ולעמע אברהםנות לקראתי ולהוציא לחוץ ותרגלה שם "

סוד הכבוד

ומורה בשם אל"ה והענין כי כרדע כי כל חמיצונם מין של גרם בשם הוי"ה מורק בשם
 אל"ה כי להויתר בחי קטנויות שבור יש יכולת בחיצונם להקמתו שם נאז שם אל"ה הוא
 מעפ"שם כ"כ עד שיוצא מן השמים אשר בו בחי אל"ה אחרים והענין כי ג' מעין הם והם ג' ע'
 חל"ה ומשם יתקרא מצרים ופרעה בסוד העורף ושלשת שריו שר המשקים ושר האופים
 שר העבחים הם ג' אל"ה חל"ה כמבואר מצלנו במקומנו באורק כי מ"ג חל"ה הם יתקרא וזהו סוד
 חל"ה אחרים כי אמרו"ם בג' גרון שהם ג' אל"ה הנ"ל אשר בהקצאתו יוצא מהם השמים ונעשים
 אחרים וזהו הקצאתו שם אל"ה ונבאר מצלנו בבואה וקויות כי הוא הקצאתו עד ק"ך ציורים
 כי כל יתבה ביה אורות בונה ק"ך בתים וענין הוא בקדושה ומשם ואילך הם שמים וקלנו
 האת"ם יתקרא הם מן ק"ך אל"ה חל"ה מעפ"שם שהם בקדושה עב"ן והם יונקים ואח"כ יתקרא צדקה
 וארץ מצרים אים יונקים מכל הק"ך רק בוח" ציורים שהם ציורים של כ' אורות אחרות
 של שם אל"ה שהם י"ס וזהו סוד שמה פרעה י"ט אשר אשמה בקול ובכח אונ"ה מן אל"ה
 שהיא היה יונק משם היה כופר בשם הוי"ה כי אם היה חס"ל הוי"ה דגדלותה היתה מתפלת
 יתקרא מן מ"ה של חל"ה דקטנות במדע וכיון שענין היה לו יתקרא משם לכן היה כופר בעקר
 שם הוי"ה וזהו מ"י י"א והנה השי"ת לשב"ו ולהבטע רצה להכותו חכמה ולתת מ"ג אורות
 האחרות שהם חל"ה מ"ה אל"ה כי בהם לא היה אחיזה לפרעה ועל ידם הכה החכמה מ"ה לעמ'
 שיה אורות אל"ה בקצבו כי אורות אל"ה שלא היו מעשים ויונק מהם היה רוצה להכ"ם ולשים לעפ'
 בקר"ם שם שנת אורות מ"ה אשר הוא נאז בהם ומ"ה יושלם שם אל"ה כח הדגש ויכה אונ"ה ואר'
 יתנה אם מצרים ראש האמלכות וראש הד' נהרות שהוא פישון ואיך הוא באורות אחרות
 של שם אל"ה כי כשתקע"ף אל"ה הם מ"ה אל"ה רבין כי מ"ה למעלה ומ"ה ואולם כגדלים כ'
 ימים ומפ"ח ועד עשרת והם סוד חמשים ש"ס בינה דגדלותה בג' ע' דקטנות וזהו כמבואר
 מצלנו והנה הציורים של שנת אורות חל"ה הם כ"ד כ"ד והם מ"ה ולכן נקראו מצרים ארץ ח"ם כמ"ה
 עלמות במדבר ח"ם כי הם יונקים ממנו ציורים אל"ה וזהו סוד ח"ם כן נח"ב מצי"ה כמ"ה הכתוב
 ובת ח"ם כוש ומצרים וכו' ולפי שפרעה הרשע היה כופר בעקר ז"ל הבן הנחמד והקדוש ומעב'
 שלא יחזור עג"ל לעצמות הראשון להקלטה ולהתגדל וישאר במע"ה הבינה ולכן בע"י ישראל
 היחידים הנחמזים בו לכן נקראו ישראל על שמו של זעיר הקרא ישראל כנודע ישאח בל"ה
 כמ"ה בישראל העליון נפגל מצמותו וכן כתב כי ישאך בנך מח"ו כי הן הפ"ח מן
 הבן בעתיד העליון הוא אשר ישאל שאלה מן כ"ז לאו בעצת שאלה מן כי בה היה רוצה לבער

פרעה

אשר בתוך הקלפה וצריך לבוין באכילה בשעת יד דיוקן ולבוין שהם לעב וכשתיה לב
 יד יד דיוקן ולבוין שהם של סג ששולס ע' כחנן יין כזה יוד' ה' יוד' ה' ולבוין להושך
 מלה מוחין לו מוח דחכה ע' אכילה ומח דבינה ע' שמה ולהיות כי הנוקבא גובה
 מוח בינה גובה לבן צריך שהשמה תהיה תרובה וכן האכילה .. והמעש שלמה
 המכיס הוין הרשע לבזור גזירה על ישראל בארד יוקב ומשאר החלשים לפי כי יד חלשים
 הם כנגד יד הויות ומדש אדר הוא בחי הויה בהפוך כזה הויה שהיא סוד דין ולכן כשהכני
 הוא השם הזכירו והוסיף במה פסוק וכל זה איננו שוה ל' והקב' עם אמר כי אמר
 נצב להושך החמשים והזכירה הויה ביושר באומרה יבא הולך והוין היום השוה
 עם אמר כי בחי אחת ועם הוין בחינה אחת להודות על החמשים ל' אהל ועם הדין לתן
 שמתוך כלל ה' הויה סת' הויה שהוא דין כי צ' שהוא ביושר וחס הקדוק בשם
 ה' בות הקודמים שהם כי כלל' הם יד' למח כי בשינוף שש שעות אלו נעשה הכל
 כמדע ומפסוק אם עונות תשאר י' י' מי יעמוד והבן כל זה

ה' ה' ה'

אינון אחי עבד שפחה ואימא תקנא בבולפין וזא בתעמדן ותלכות
 בעשיה פ' כל זה הוא בנוקבא של זא' כי אחר התישט נמלה בבולפין
 ולא נמלה דין התלכות שבה והתלכות שבה שיק' ראשה כנגדו דהיינו כנגד שבתלכו
 שבה והוא כאם שבה לכריאה ואימא תקנא היינו אימא ואבא כלול בה דלא פסק
 ונשאר הכרב שבה תגולה כדפי' דמזה כריאה אדר והיינו יציה כריאה וזמן שבה
 יחזקאל כריאה שביציה דהיינו דמזה הכסא ולא צ'א וכן דמזה כריאה אדם דהיינו
 ותלכות שבה ואדם היינו ק' וזמן סוד אמרן שמה' בבסא ושבע הנשרות הראויות
 הם שבע עולמות דהיינו שבעה בחינות התלכות שבתלכות שבה שהם הנפוצות
 לנפשו כי ראש היינו ג' רא אונות יש בהם קצת נלי והקלפה כנגד כריאה כה' אלא
 קינע' כח' לא יביל לארשבא ובחי' אח' שורש הוא דבורא דקלפה שהיה לו אחיזה
 כנגדה ועב' לא היה ומש בה כוש' ל' שזדון לו אידה כלהוה דהיינו נוקבת
 הקלפה והיה כיום ההוא המר אמרני פת' כיום ההוא הוא בינה ולכן אין נפתי אלא
 עבינה אימא וכיום ההוא נתי שייך כריאה שהיא בשלמות נגד בינה ובתוך היום
 ההוא הוא המרני ומ' צוהו וכו' השם הקלפה אצו כשהיה וכוס של ברה היינו כריאה
 כי כוס' הוא כחו הכסא והיין היינו שש צורות שבה ותלכות שבתלכות ונס' חסד

הנשפטים

ירחיק נכנס חזר חכמה מילוא שהיא בחסד שלה והוא יד הלל יוד ה' וכיפכה יוד כה' עלה
 דחף שש כ' חזקה יד וזהו משגש שם יד דחילי עב' וענן שנה חיצות שאמר דחילי
 הנה הסונה בהם לשם יד במילואו ג' עהס סגד המוחין כמלך והם יוד ה' שמש ברחיזה לאשונה
 הפנין ליד ה' של מילי עב' וברחיזה שנה הפנין ליד ה' של מילי סג' ..

כרפס נכנס אלהים דיוקן דקטנות ראשון דאיתא בחכמה זעיר ומשבון אלהים זה עולה ט'
 ואותם שעלה ששים היא בח' שש קצוות וזהו חשבון כרפס שין הלואה ..

יהמ עיך לבין שנכנס מקטנות ראשון של אבא אלהים ומורה בצורה וד' צדיק האורח מלפ'
 שחאר נכנסו ה' שין נכנסו ג' אלהים דה' ופ' אלהים דאלפין ולפ' שלם יתבצר הדין נכנס
 ה' זו שהיא מפתחיו והוד שלם לבינה זעיר ..

מגיד כיון שנכנס מפתחיו וצורה איתא בבינה זעיר שם פ' שהוא גדולה שש דאיתא וכן
 נכנס אדם ג' של אבא נאם ג' של איתא שהם קטנות שש דאבא נאיתא ..

רחיצה נכנס ג' יוד ה' שורא שם פ' סוד בינה שבפגורה במו שאמרנו ג' בחלל ורחץ
 אלא שזה משם פ' ואורח משם עב' ..

מוציא נכנס מפתחיו חסד של אבא בחכמה זעיר שקוא עב' גדולת שש ופ' נכנס מקטנ'
 ראשון של אבא אורה בצורה ל' כזה ד' ..

מצה נכנס מפתחיו וצורה אבא בבינה זעיר והוא שם סג' גדולת שש ופ' נכנס ה' בציר
 ל' וגם האורה נכנס ביוח לצורך מיתק הנאלט שפנמו בברס ואור' זו נשארה
 עד אפיקו וזאתה היא מקטנות ראשון של אבא וצורה ל' כזה ד' ..

מרור רמז לבינה ניש שם ל' אלפין שעל שם המד' ואם הפיר האלפין נשארת חת במשבון מרור
 עם הכינה שלה שהיא ו' שהיא בדעת נמצא שהוא מפתח מרור נאם צדיקן לשפך
 בח' אמת שהוא חס' כו' חס' בנ' חיים שהם מהי' הויה אהיה סוד הפלפ' וגם מייט שבח ומריר מן י' ע'
 מילי הויה ית' ללא ניק' לחל' כ' פ' בזעיר י' ש' אדם אחד כנגד ל' אחד כנגד רחל ..

כורך נכנס מפתחיו וצורה אבא שהוא מ' ב' בדעת זעיר שהוא גדולת שש ופ' נכנס אורה בציר
 ג' וזין כזה ד' קטנות ראשון דאבא ולפ' שנכנסו מוחין דאבא כצ' כ' המור ג' שהוא
 רמז ללא לקחנה אורה מן הדעת הנכנס בזעיר ..

צפון ערה נכנסת אורה שנעלה מאורה שצורה ל' כזה ד' כנול במצה ונשארה זו לאפיקו וז'
 ברך נכנס מילוא מפתחיו וצורה מה' ובה כלל שם פ' שהוא גדולת שש בלעז

פרעה ולזה חזר לו הש"ת בכוונת ישראל כנגד הכן השלון הנקרא ישראל ג"כ על שמו
וכנגדו היתה מכת בכורות כנגד שכפר בבנו בטרון ישראל השלון כנזכר "

קיצור

דרוש פסח וכוונת ואיך נבנים המוחין דקטנות ודגדלות הכופות
והמצות וסדר קדש ורחץ וכל סדר ליל פסח בקיצור נמרץ "

מוחין ראב"א קטנות ראשון הם ג' אלהים ואין הפרש רק בצד חזקה ואלה הם בנה דאבא
ונבנים בחב"ד דזעיר וצורהם הם כך אלהים אלקים אלקים שהם ד"צ בנצח ד"ו

בהוד ג' ויין בימוד " מוחין דתימא קטנות ראשון אלהים דיו"ן העולה ש' בנצח ואלהים
דהיין העולה דצ"ה בהוד ואלהים דאלפ"ן העולה אכ"ץ בימוד " אומפ"תילי אלק"ו

יש לה שני בחינות הייט שני ציורהם שהם צורה אלק"ה כזה י"ג בחי' החמהים וצורה אלק"ה כזה
י"ג בנצרות שהם בימוד ששה חמהים ונצרות אלהים קטנות ראשון " קטנות שני של

אבא מפני שיוצאת הם ג' אלהים מחולפים בשם אכדמ"ס והם בג' בחינות אכדמ"ס
באבות זעיר א"ס ג"ל בבי' ערמזעיר ע"ה ע"ד לדער זעיר ע"ה בח' חמהים ע"ה בח' צדקות

וכן חמש ע"ה קטנות שני דאיתא " גדלות ראשון מנה דאבא לחב"ד דזעיר הם ע"ב פ"ג
מ"ה ב"ן לחמה זעיר ס"ג לבית זעיר מ"ה ב"ן לדער זעיר ח"ה בח' החמהים

ב"ן לבחי' הנצרות וכן חמש דאיתא " גדלות שני מפני שיוצאת דאבא לחב"ד דזעיר ע"ב
ס"ג מ"ה ב"ן על דהי' הנז' וכן ג"כ גדלות שני של תימא חמש "

בבית

הנפית בקדושת היום ובעליות נבנים המוחין דגדלות ראשון ודגדלות שני שהם
ההיווה"ט מנה ומאיתא אומפ"ת הוחין דגדלות שני נמ"ק ואח"כ בפדר יק"ה

ומ"ץ הם חזקהם אב"ל נשאר מע"ה ונ"ץ נשאר המוחין של גדלות ראשון "

בבית כשלקחים הכוס יכוין שכוס עולה פ"ה הוא אלהים בחי' חלבות וצריך להמתי' תפנה
ומבחוץ מבפנים ב"ן שעלה ע" ניכין ב"ן נצרות של שם הו"ה עם נקוד אלהים שהם

ז' נקודות ושמה לח"ה יו"ה דשם ע"ב נשס"ג ונ"ץ יכוין כ"ה הע"ה עם חמשה מצבעות ימין
שתמשים אלה כוס הם ע"ה שהם ו' שמות ג' הו"ו ונ"ה אלהים שהם ג"כ יב"ק שעלם שלע ומבחוץ

יכוין כ"ה מצבעות הם ה' חזקות של אלהים בחי' ל"ך אכדמ"ס וזה השם עולה ע"ה ועם כללות
הי"ד הדי' ע"ה נמצא מבפנים הכוס שהוא דין עם כוונה זו מבפנים ומבחוץ ואח"כ נבנים המוחין

בזה האופן במיד קדש ורחץ וכו' " קד"ש נבנים פתיחות חמד דאיתא בחמה זעיר שהוא ע"ב
ונ"ץ נבנים אכדמ"ס דאבא ואכדמ"ס דאיתא שהם קטנות שני וע"ה הנז' הוא ג"כ דאיתא

צריך אור לשואל ולכן באו החמשה אלפין ג' אבל בצפירה עים באו שך בלתי מתיק נשאו
ג' לשמן של חושך והם מודיעין שהם ב' י' והם ג' אורות ושלים לב' כנגד לב' עבודת חכמה
ויצאו מחכמה של מלבוב למד שבקלטה " מכת בבורה דב' חקר ו' אור ל' לא שירת חכמה
אורב' פ'נה נארב' כ'ר ויצאה מבה ז' מבה . שבמלבבות הבה ב' ראשונות זעיר
שבקלטה . ושלים על יאראל כל המחלה אשר שמתה במצרים לא אשים עליך כי את י' רופאין :
מורה זלזה לא היה מפרפר כל מע' ימים עד ערב שבושתי והנה נפלאר לעיל כי חמשה
חמשה יש בהם ה' היונות על לבשים זה אהיה במוד אחרים והם ה' פעמים דם עוקר
וכנגדם ה' צבורות אהיה ה' פעמים דם נדון לבק הם ה' מהוהם וה' מהמים ובה עם מ' הודא
בזא' ויש ב' אלפין וכל א' מע' על שם אהיה המרובע במוד דם שהוא מוד אומא הנפשית
זא' ומינה דינן מעשין לבן הכל במוד דם והנה יוד' של עם מ' בראש הזעיר אומא ראשונה בצין
הזעיר כי שם היסוד דאומא ובתבן החסדים והצבורות שהם אלף של מילי הדא והוא במוד דם
וכאן נקרא דם חיותי הדם שבצרון הוא דם חיותי גדול והוא המחיה זעיר במוד הדעבא אשר בו
חדרים ומלאון וכשהפשט הדעבא מעה בשלש התבוסה עד החזק של רב' דזעיר הוא מוד
של שם מ' ואז מעלה הדעבא בהרפסמורה חסדים וה' צבורות אומא שבתך ואז רחז לאהיה אשר
שם שם החסדים והצבורות והרפסמעים והם ג' במוד דם ואם תפיר אלף ז' ומבאן ישאר דם
מה שהיה מקודם מ' ואומא שמתלקה משם היא אהיה במוד דם ג' ואז מוד שומך דם האדם
כתבואר במקום אחר ובהרפסמורה החסדים והצבורות יש שם קצת מחיה לתיצנים במוד עץ
הדעבא זהו יוסף דער יוסף ובאובי בהיותה דעבא שלם וצנז במקומו בראש לא ישא מחיה
לתיצנים ובהיותה מרפסמעה ונרמף הדעבא באמצעות הרפסמורה בכל גופא ונלגין שם אז
יוסף ובאוב שהם אחיזה מתיצנים בהם כי אין מבאוב כתבאוב זה ואז בח' דעבא שלהם
מתלקים הדם מנהר וה' דם מומא דם עור בגול' ועין הם בזעיר ואח' נרמף לה לבק ביה והוא
ה' אחרונה של שם מ' ואז אורה האף רחז לשם אהיה במוד דם שנתנו להל ואז נששים בה דם
מנהר נרם נדור"

המזמור של אלהים יחננו הייטרנאה למנה תלזה מקפיד בנו מאד לבין בכל יום באור
אמרין מ' אורעה של פסוק יאמרו וירננו וברטבה אחת ממ' הבערשים

לכזה המזמור

בספירת העומר יכוין להשפיע משבע שבתות שהם מ' יומין דכונה א' מע' יומין

בוקבין

זעיר וגם תקנתו שם דאבא ודאיתא נבנים ע"ה וע"ה כללנו בשם ו"ה כמכר"

הלל נבנים ב"ן וכלל בו ג"ה ו"ה וע"ה כללנו בהם מפני שנתת דאיתא גדולה שם אלך
שאלו במיטת כבודו שאותהם בו שפך חמץ והשמות של כנסיה הם צדוקים של

כנס שלשי חמדים "

ועתה

נבאר סוד עשר תבות ונתת' ונאמר "ד"ם עולה שם אהיה בריבוע ומכה זו

יצאה מאלבות שבתלבות נהלב"ה לאלבות הרשעה חוץ מות שלה "

צפרדיע בב' ת"ה והוא כ"י ש"ך דינסי ועד אד"ה בריבוע שעלה ק"ה הרי ת"ה י"ש שנים ית"ס
זהם השם כוללם ש"ך וק"ה ומכה זו יצאה מישוד שבתלבות לעומן דאלבות הרשעה

וז"ה צ"ה ד"ה תיקנס דעב שלה והם תפין צפדין כנ"ו שפ"ה ויחי דחפ"ה רג"ה "

כנ"ם כנ"ך כחטן אלה"ם ול"ה אמתות תלמי התלמי ויצאה מקוד של התלבות שכן איתא שלמה

עד שם תפ"ה שמה והכנה בקרקע של אלבות הרשעה בב"א א' תקנס השם שפ"ה

ובב"ה אחרונה דמ"הל כעלה ולבן נמצאו שם כנ"ס כ"ש שם מושבם "

ערוב

חמר ו"הם אורחות ע"ה והם ע"ה של אחרים כמ"ה י"ה י"ה ש"ה י"ה אור"ה הוד

אלה"ם בריבוע שעלה תא"ם ויצאה מכה זו מלשון אלבות אל יסוד הזכר שבתלבות "

דבר' שלה ד"ו וכן שם אל"ה שעלם עק"ב וד"ה אורחות תלמי התלמי של אד"ה הרי ד"ה ולבן נ"ה במכה

זוהנה יד י"ה הו"ה כי ת"ה שהיא הו"ה ישה נהפ"ה ויצאה מכה זו מ"ה של אלבות א"ה

הזכר שבתלבות "שח"ך עולה שפ"ה ונ"ה שבתלבות גולה ד"ו ומשם מרפ"ה עשרה לבן

אחד ע"ה אלבות היו חמשים נשאר ק"ה תלמי של ע"ה פ"ה שעלם ק"ה והם

דינסי היוצאים מ"ה הציננס וזהו סוד הקינע יוצא בק"ב עלו וענ"ם ש' גבורה שם ב"ן נשאו

ו"הם ד' אורחות אד"ה וי"ה של תלמי ויצאו מתבונה שבתלבות אל כ"ה שבתלבות "

בר"ה אלה"ם עולה ד' בסוד אחרים של כ"ה א' אל"ה אלה"ם אלה"ם וה' אורחות אלה"ם והכול

הרי ד"ו ויצא מחמר של אלבות שכן בר"ה הוא ת"ס מצד החמר אל"ה כ"ה שבתלבות כ"ה

הכ"ה והכ"ה ל"ה של הקל"ה "

אד"ה אד"ה פשע"ם בן הוא כחטן אד"ה והם תלמי של אלה"ם שם כ"ה אורחות ואלו ה"ה

הם שם ותבונה ושם מ"ה "ויש"ך ב"ן דהו"ה כנודע ולבן י"ש ש"ה אד"ה

מהו"ם ומתאים מצד ב"ן דאל"ה"ם הם המתאים ואור"ה מהו"ם הם מצד ב"ן דהו"ה ויצאו מ"ה

דאלבות ל"ה שבתלבות "חש"ך הם ש"ה דינסי כנודע שהם ש"ך ובאו ה' ית"ה ל"ה

כבר ביארנו לעיל סוד העומר באיך ואמרנו כי כבדכ על פסח העומר יכונן
 עם חיה ופסח העומר שם ארבע וכולה עמה ית אל וכולה היום יום עליה אל
 הויה עבד ומה דאלפין שא לעיל כי ית מנה ואותה שכתבנו הוא זה סוד עשרה הויה וכל
 כוונת העומר לתקן השך דינים ועיה נמרד כל זה באחזה ..

שבוע ראשון .. ליל ג' נכנס מלבנות דחמדי ראשון ומתפשט חמותא בגופא דזעיר
 בחמד של חמד שלע וכן כנוקציה נכנסה מלבנות דנכורה ראשונה בחמד דחמד
 עליה ונכנס חמותא של אהיה ראשון ואורה של אבנהיך ויכונן שזו הלילה היא חמד סמך
 והיא הויה נקודה במגול ופשיעות שלה נצ' במגול. וכמות עבד גדלות ראשון לחמה דאבא
 ובחזתור מלחמהים ובפסוק אור' של ישמחו וכל זה כבוד מקיף. וכולה הויה חזיר
 עבודה ביה מקדש הניקון הפשיעות ..

ליל ג' באי הויה באלפין במ' ביום ראשון .. פסח העומר אל ארבע הויה אל הויה כנוכר
 שני ימים לעומר יסוד דחמד ראשון בחמד דחמד ומלבנות דנכורה דחמד וכן סלכא
 יסוד דנכורה בחמד דחמד ומלבנות דנכורה שלה ואורה של אבנהיך ראשון ואורה של אבנהיך
 והויה במגול ובפשיעות הויה בשבא וכמות עבד גדלות ראשון דאיטא ובחזתור מלחמהים
 ובפסוק אור' של ישמחו ..

ליל ג' בחמותא אכדמ' ובגופא הוד יסוד מלבנות דחמד ראשון בחמת בחמד שלע וכן מנכרה
 ראשונה בחמת שלה ואות' דאהיה ראשון ואורה של אבנהיך והויה במגול ופשיעות
 הויה בחולם ובחזתור מלחמהים ובפסוק אור' של ישמחו ..

ליל ד' בחמותא עבד גדלות שנת דאיטא ובגופא הויה בחמת חמד ראשון בחמד ראשון ואור
 של אבנהיך והויה במגול ובפשיעות הויה בחיך ובחזתור מלחמהים ובפסוק אור
 ח' של ישמחו .. ליל ה' בחמותא אלפ' ביהוה ובגופא הויה בחמת' א' בא' וכן מנכרה
 מלה ואור' של א' סע' ואורה של אבנהיך והויה במגול בהויה דקיבוץ ובחמת
 מלחמהים ובפסוק אור' של ישמחו .. ליל ו' בחמותא עבד דסימון דגדלות שנת דאבא ובגופא
 דהויה בחמת' א' בא' וכן מנכרה מלה ואורה של אהיה שנת ואורה של אבנהיך

והויה במגול בהויה דשוק ובחזתור מלחמהים ובפסוק אור' של נדננו ..
 ליל ז' בחמותא עצמות עבד גדלות שנת דאבא ובגופא א' בא' חמת' בחמת' וכן מנכרה
 ראשונה ליה ואות' של אהיה שנת ושם אבנהיך כולם והויה במגול בהויה דנקודת אור

ובחזתור

נוקדין וכיין שהענין הוא להשפיע בחלבוות א"כ צדק להשפיע כפרד וחמסד עד מלכות
 מעלה לרצו כי איך נבחי' להשפיע מהטה לעלה אם כוונתנו להוהד שפע מהזכר
 לנקבה ושכונ ראשון שפיע מחמד הזכר אל חמד הנקבה .. שבוש שני מן צד הזכר
 לצד הנקבה וכן עד שבוש ששי מן צד הזכר לצד הנקבה ובשבוש שביש מן מלכות
 הזכר שהוא סוד שימת בחורף שנשארה בנ"ל מלכות שבנקבה . אח"כ יכוין דרך פרט
 בשבוש החמד יכוין ביום א' להשפיע מן חמד שבחמד הזכר לחמד שבחמד הנקבה . ביום
 שני מן צד החמד שבזכר לצד החמד שבנקבה . יום ג' מן צד החמד שבזכר לצד החמד
 שבנקבה . וכן עד השבעה ימים . וכן בשבת שנה יום א' מחמד של צד החמד אל חמד
 שבצד הנקבה . ביום שני מן צד החמד שבזכר אל צד החמד שבנקבה וכיוצא בזה
 בכל השבעה שבנות . וכן חמסד בענין זה עם מה שבשבוש א' בשם אבנ"ק וכן כיוצא וכן
 בפלגות ביום א' השבוש א' יכוין אורח אלק' וביום שני לצד אור' וכיוצא בזה בשאר הימים וביום ה' י
 יכוין בכל שם אבנ"ק וכן בכל השבעה שבועות . גם יחשוב בכל שבוש שם הו"ה כפי עקרה
 כי צד שבזכר ראשון יכוין הו"ה בנקוד סגול . שבוש שני הו"ה בנקוד שבא וכיוצא ובשבוש
 שבוש בנקוד צבאות וקדיך פלג ביום א' של שבוש ראשונה יכוין בהו"ה בנקוד סגול
 עם רוחמה שלה שהיא הו"ה א' מנוקה בסגול . ג"כ ביום שני משבוש ראשון יכוין בהו"ה
 נקודה בשבא עם רוחמה הו"ה נקודה בסגול . יום ג' משבוש ראשון הו"ה נקודה בחולס
 עם רוחמה הו"ה נקודה בסגול עד יום ז' משבוש ראשון נקודה בצבאות עם רוחמה
 בסגול . וכן בשבוש שנה יום ראשון יכוין אל הו"ה נקודה בסגול עם רוחמה בשבא .
 יום שני הו"ה נקודה בשבא עם רוחמה הו"ה נקודה צ"כ בשבא וכן כיוצא עד סוף השבועות
 ובשבוש שביש יום א' הו"ה נקודה בסגול עם רוחמה הו"ה נקודה בצבאות וכן שאר
 הימים כיוצא בזה . גם יכוין כפי הימים והשכונות לתקן את אשר שות בהם . הגשל אם
 חמסד כיסוד בשיעור לשבוש ששי יכוין לתקן את אשר שות בו וכן בשאר השפירוק .
וענין לפי כיצא גזרים לל פסח כפר נבחר לעיל והענין הוא כי פסח הוא פ"ד
 ס"ה והוא סוד המקיפים היוצאים מן הפה כנ"ל ולכן צריך לפי כיצא גזרים
 כי יצא גזרים היא יצאת החסדים מן הצד הנקרא גזרים . ולכן חנו מספרים אותם לבין
 שאונם יצא גזרים קצא צ"כ דרך הפה הסמוכה לצד הנקרא גזרים כה שיהיו בחינת
 המקיפים כנ"ל ל"שלה . וענה נבאר כוונת השמך בארובה .

ליל י"ז בתמוז ת"ה גדלת ראשון דאיתא . ובגופא יסוד ותלבוז דחפדג בח"ה דת"ה של זעדי .
וכן אלה . ואורה אחיונה דאיהי ל' . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחולם בהויה של שבא .
וכחזמור אלהים . ואורג' אחרונה של לאותים "

ליל י"ח בתמוז ת"ה קמנותא דאבא ואיתא יחד . ובגופא ה"ס בחנה וכן אלה . ואורג' של
אהיה חוש . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחולם בהויה בחולם . וכחזמור יודוך
ש"ה . ובפסוק אורג' של מלר"ה "

ליל י"ט בתמוז ת"ה גדלתא דאיתא שהוא ת"ה ובגופא ה"ס בחנה וכן אלה . ואורג' דאיהי
חוש . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחקד חולם . בהויה חידק . וכחזמור עופס ש"ה
ובפסוק אורג' של מלר"ה "

ליל י"א בתמוז אלה דאלפ"ן קמנותא דאבא ואיתא וצורה אלה של חל"ה י"ה ובגופא
ה"ס בחנה וכן אלה . ואורג' דאיהי חוש . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחולם .
בהויה חידק . וכחזמור כלם . ואותה דת"ה ש"ה "

ליל כ בתמוז ת"ה דגלותא ש"ה דאבא שהוא ת"ה של בח"ה חפד"ס . ובגופא גר"ה
בחנה . וכן אלה . ואורג' דאיהי חוש . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחולם בהויה
ש"ה . וכחזמור ש"ה . ואורג' של ת"ה ש"ה "

ליל כ"א בתמוז ת"ה שחנות גדלתא דאבא . ובגופא חנה ה"ס בחנה וכן אלה . ואורג' .
א דאיהי ש"ה . וש"ה של כג' יכ"ה כולם . והויה בחולם בהויה צבאה . וכחזמור
וירנה . ואורג' של ת"ה ש"ה "

שבועה ליל כ"ב בתמוז כ"ן גדלתא דאבא דאבא שהוא בח"ה צבאה שבימ"ה של
ובגופא תלבוז של חפד דבי"ה חפד דנ"ה דזעדי וכן תלבוז צבאה
כבי"ה חפד של נ"ה אלה ואורה דאיהי ש"ה . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחידק בהויה
דפגול . וכחזמור מלג לאותים . ובפסוק אורג' דת"ה ש"ה "

ליל כ"ג בתמוז כ"ן גדלתא דאבא דאיתא ובגופא יסוד תלבוז בח"ה וכן אלה ואורג' דאיהי
ש"ה . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחידק בהויה ש"ה . וכחזמור מלר"ה . ובג'
אותם של ת"ה ש"ה "

ליל כ"ד בתמוז ע"ה קמנותא דאבא ואיתא יחד . ובגופא ה"ס בחנה וכן אלה . ואורג'
אחרונה דאיהי ש"ה . ואורג' של כג' יכ"ה . והויה בחידק בהויה חולם . וכחזמור
ת"ה ש"ה . ואורג' של ע"ה ש"ה "

ליל כ"ה

ובתזמור מלת סלק . ובפסוק אורג' של וירכנו .

שבוע ב

ליל א' בתומא סג' גדלת ראשון דאבא שהוא הוד לבינת זעיר . ובגופא

מלכות דחסד שנ בחמד דצבורת זעיר וכן תלה מלכות דצבורה שנת בחמד

דצבורה אלה . ואורג' של אהיה שנ . ואורג' של קדע שטן . והויה בשבא בהוית סגול . ובתזמור

לדעת ואורג' של וירכנו . ליל א' בתומא סג' גדלת ראשון דאבא שהוא הוד דאיתא .

ובגופא יסוד בחמד דצבורה ומלכות בצבורה דצבורה וכן אלה . ואורג' של אהיה שלשי . ואורג'

של קדע שטן . והויה דשבא בהויה דשבא . ובתזמור מלת בארץ . ובפסוק אורג' של וירכנו .

ליל א' בתומא אס' גל קמטת שנ דאבא ואיתא . ובגופא הים בתנת וכן אלה . ואורג' של

אהיה שלשי . ואורג' של קדע שטן . והויה דשבא בהויה של הולם . ובתזמור דרכך .

חירג' שנת של וירכנו בפסוק .

ליל א' בתומא סג' גדלת שנת דאיתא שהוא פנימיות צבורה ובגופא הים בתנת וכן אלה ואורג'

דאהיה שלשי . ואורג' של קדע שטן . והויה דשבא בהויה בחירק . ובתזמור בעלת

בכל . ואורג' של וירכנו בפסוק .

ליל א' בתומא אס' דהין קמטת ראשון דאבא ואיתא יחד . ובגופא תפיהים בתנת . וכן אלה

ואורג' של אהיה שלשי . ואורג' של קדע שטן . והויה דשבא בהוית קיבוץ . ובתזמור

מלך גוים . ואורג' של לאותים בפסוק .

ליל א' בתומא רשיתו דגלות שנ דאבא סג' . ובגופא גתיהים בתנת . וכן אלה . ואורג' של

אהיה רביע . ואורג' דקדע שטן . והויה דשבא בהוית שורק . ובתזמור מלת שושק .

ואורג' של לאותים בפסוק .

ליל א' בתומא עצמות גדלת שנ דאבא סג' שהיא צבורה דאבא . ובגופא חגרת הים בתנת

הים . וכן אלה שכבר נכנס חמד שנ בצבורה שבו . וכן צבורה בצבורה שבה . ואורג'

דאהיה רביע . ושם קדע שטן כולו . והויה דשבא בהויה תקודה בצבאות . ובתזמור מלת יודוך .

ובפסוק מלת של לאותים .

שבוע ג

ליל א' בתומא מל' גדלת ראשון דאבא שהוא יסוד דאבא אנכס

בדעת של זעיר שהוא בח' חסדס שנכמיס כו בשבוע זאת בגופא מלכא

של חמד שליש בחמד דהית דזא' וכן תצבורה של שית בחמד שלה ואורג' דאהיה רביע . ואורג'

ז של ג' יכ' . והויה בתולם סהוק דסגול . ובתזמור מלת עתים . ובפסוק אורג' של לאותים :

ליל א' .

וכן אלה ואורה דאיהי רשיע ואורה דחקב טעם והויה בקיבוץ בהויה בקיבוץ ובחזמור ליה
ואורה של ולאמיס בפסוק "

ליל ליה מחכמה במסד רשומות עב גדלת שט של אבא ובגופא גרנהים בחנהיה וכן אלה
ואורה דאיהי רשיע ואורה דחקב טעם והויה דקיבוץ בהויה שורף ובחזמור

ידוק אט ובפסוק אורה של ולאמיס "

ליל ליה עצמור עב גדלת שט דאבא ובגופא חנה נהים בחנהיהים וכן אלה ואור
דאיהי רשיע וחקב טעם כולו והויה דקיבוץ בהויה צבאות ובחזמור

מלת שמים ובפסוק אורה של ולאמיס "

שבוע ששי ליל לך סג דבינה לפרוה של גדלת ראשון של אבא בגופא
מלבנות דכללתה חמהם שביסוד במסד דיסודיזא וכן אלה

ואורה אחרונה דאיהי ט ואורה של דיל פתק והויה דשורף בהויה סגול ובחזמור מלת
כולם ובפסוק אורה של ולאמיס "

ליל לך סג גדלת ראשון דבינה שהיה בבינה יורה כפרוה שבו ובגופא יסוד ומלבנות
וכן אלה ואורה דאיהי עשירי ואורה דיל פתק והויה דשורף בהויה שטא ובחזמור

מלת ארץ ובפסוק אורה של ולאמיס "

ליל לך אסג מבינה שבו לפרוה שבו קטנות שט דאבא ואימלא ובגופא הים בחנה
וכן אלה ואורה של איהי עשירי ואורה דיל פתק והויה דשורף בהויה חולם

ובחזמור מלת טרה ובפסוק אורה של ולאמיס "

ליל לך סג גדלת שט דאימלא מבינה שבו לפרוה שבו ובגופא הים חנה בחנה
וכן אלה ואורה דאיהי עשירי ואורה דיל פתק והויה דשורף בהויה חירף

ובחזמור מלת בולה ואורה של דאריך בפסוק "

ליל לך מבינה שבו לפרוה שבו מלהים דהין קטנות ראשון דאבא ואימלא ובגופא קנהים
בחנהיה וכן אלה ואורה אחרונה דאיהי עשירי ואורה דיל פתק והויה דשורף

בקיבוץ ובחזמור יברכנו ואורה דבאריך בפסוק "

ליל לך מבינה לפרוה רשומות גדלת שט דאבא סג ובגופא גרנהים בחנהיה וכן אלה
וכוללת איהי ראשון ואורה דיל פתק והויה דשורף בהויה שורף ובחזמור

מלת אלהים ובפסוק אורה דבאריך "

ליל לך

ליל כ"ה במזמור כ"ן גדלות א"ת דחיותא שהוא ה' צדקות שבתא שלה. ובגופא נהי"ם בחג"ת. ואור
א' דאהי"ה שבי"ע. ואור"ג דבמחצית ויהי"ה דחידק בהוי"ה של חידק ובמזמור מלך עלמ"ס
ואור"ג של עלמ"ס.

ליל כ"ז במזמור מל"ה דחלקן וצדקתא חלקן י"ג קמנו רשאון דאבא ואיתא יחד ובגופא נהי"ם
בחג"ת וכן חל"ה ואי"ת דאהי"ה שבי"ע. ואור"ג דבמ"ד צד"ג. והוי"ה דחידק בהוי"ה דקיסין
ובמזמור מ"שור. ואור"ג דעלמ"ס.

ליל כ"ז במזמור כ"ן רשיתו גדלות א"ת דאבא בחי' צדקות שבתא שלה. ובגופא נהי"ם בחג"ת.
ואור"ג של אהי"ה שבי"ע. ואור"ג דבמ"ד צד"ג. והוי"ה דחידק בהוי"ה שורק. ובמזמור מל"ה
ואתמ"ס. ובפסוק אור"ג דעלמ"ס.

ליל כ"ח במזמור כ"ן עצמות גדלות א"ת דאבא. ובגופא חג"ת נהי"ם בחג"ת. וכן חל"ה. ואור
ה' מתרונה של אהי"ה שבי"ע. ובמ"ד צד"ג כולו. והוי"ה דחידק בהוי"ה של עצמות
ובמזמור באר"ץ. ואור"ג של מ"שור.

שבוע חמישי ליל כ"ט. העב שבתא בשבוע ראשון שהוא גדלות ראשון דאבא

במזמור דחכמה של ז"א עבשין אמ' חמשי"ס תורת חסד עב"ן.

ובגופא מלכות שבתא חמ"ט. חסד של הוד דזעיר וכן תפורה חמ"ט שבתא דקוד שבת.
ואור"ג דאהי"ה שבי"ע. ואור"ג דח"ק ע"ש והוי"ה בקיבוץ בהוי"ה סגול. ובמזמור מלך עלמ"ס
ובפסוק אור"ג של מ"שור.

ליל ל' מחכמה חסד ע"ב גדלות ראשון דאבא ובגופא יסוד ותלכו"ה. חסד חמ"ט שבת
דהוד דז"א וכן חל"ה. ואור"ג דאהי"ה שבי"ע. ואור"ג דח"ק ע"ש והוי"ה בקיבוץ בהוי"ה סגול
ובמזמור סל"ה. ואור"ג של מ"שור.

ליל ל"א מחכמה חסד חמ"ט קמנו רשאון דאבא ואיתא יחד ובגופא נהי"ם בחג"ת וכן
חל"ה. ואור"ג של אהי"ה שבי"ע. ואור"ג של ח"ק ע"ש. והוי"ה דקיבוץ בהוי"ה חול
ובמזמור יודק. ואור"ג של מ"שור.

ליל ל"ב מחכמה חסד ע"ב גדלות שבתא חמ"ט ובגופא נהי"ם בחג"ת וכן חל"ה. ואור"ג חמ"ט
דאהי"ה שבי"ע. ואור"ג של ח"ק ע"ש. והוי"ה דקיבוץ בהוי"ה חידק. ובמזמור מלך עלמ"ס
עלמ"ס ובפסוק אור"ג של מ"שור.

ליל ל"ג מחכמה חסד חל"ה דיו"ק קמנו רשאון דאבא ואיתא יחד ובגופא נהי"ם בחג"ת.

ליל מצ' חביבה לנפורה עטנות סג' גדלת שט' דאבא ובגופא חג' נהי'ם בחג' נהי'ם
וכן חלה ואהי' שט' ויג' פ'ק' כול' והי' בשוק' בהי' צבאות ובחזון
חלה חלה וכו' ובפסוק אור' לבא' י' .

שבוע שביעי ליל מצ' מדעת לכת' מה' וכן גדלת ר' אן לחבא
מה' זהם חמהם לענו' בן זהם גבוה' לבק' סוף זינא'
כה' יאלו גאחור ובגופא מלב' דכל' חמה' חמה' שבמלב' בחסד ומלכות
זכו וכן חלה .. ואהי' שלשי' ואור' דסק' צ' חיה' דבאות' בהי' סג' ובחזון
יכנו ואור' של תנח' בפסוק ..

ליל מצ' מדעת לכת' מה' וכן גדלת ר' אן לחבא ובגופא יס' בח' וכן חלה .. וז' אהי'
כה' שי' ואור' תש' דסק' צ' יהי' צבאות בהי' סג' ובחזון חלה
חלה ובפסוק אור' של תנח' ..

ליל מצ' מדעת לכת' מה' ועד' קטנות שט' דאבא ואימא ש' לחשי' ועד' לבק' סוף
ובגופא הי' בחג' וכן חלה וז' אהי' חמישי' ואור' של סק' צ' יהי'
צבאות בהי' חול' ובחזון חלה וז' אור' של תנח' ..

ליל מצ' מדעת לכת' מה' וכן גדלת שט' דאבא ובגופא נהי'ם בחג' וכן חלה
ואהי' שלשי' ואור' דסק' צ' יהי' צבאות בהי' חזיק' ובחזון
אור' ובפסוק אור' של תנח' ..

ליל מצ' מדעת לכת' מה' דאלפ' צורה אלף של עליו' הא' והש' קטנות
דא' אן לחבא ואימא ובגופא תנח' בחג' וכן חלה ואהי' ואור' של
סק' צ' יהי' צבאות בהי' קיס' ובחזון כל' ואור' של סג' ..

ליל מצ' מדעת לכת' מה' וכן רשיו' דגדלת שט' דאבא ובגופא גי' נהי'ם בחג' נהי'
וכן חלה .. ואהי' ח' ואור' של סק' צ' יהי' צבאות בהי' שוק' ובחזון
חלה חלה ובפסוק ל' של סג' ..

ליל מצ' מדעת לכת' מה' וכן עט' גדלת שט' דאבא ובגופא חג' נהי'ם בחג' נהי'
נהי'ם וכן חלה .. ואהי' ט' וש' של סק' צ' יהי' צבאות בהי' צבאות
בחזון חלה חלה ובפסוק ח' ח' של סג' ..

ויכונן בשבוע זאת שהחמהם לז' והנ' נרות לבק' סוף להגדיל' ולהק' להי'ם